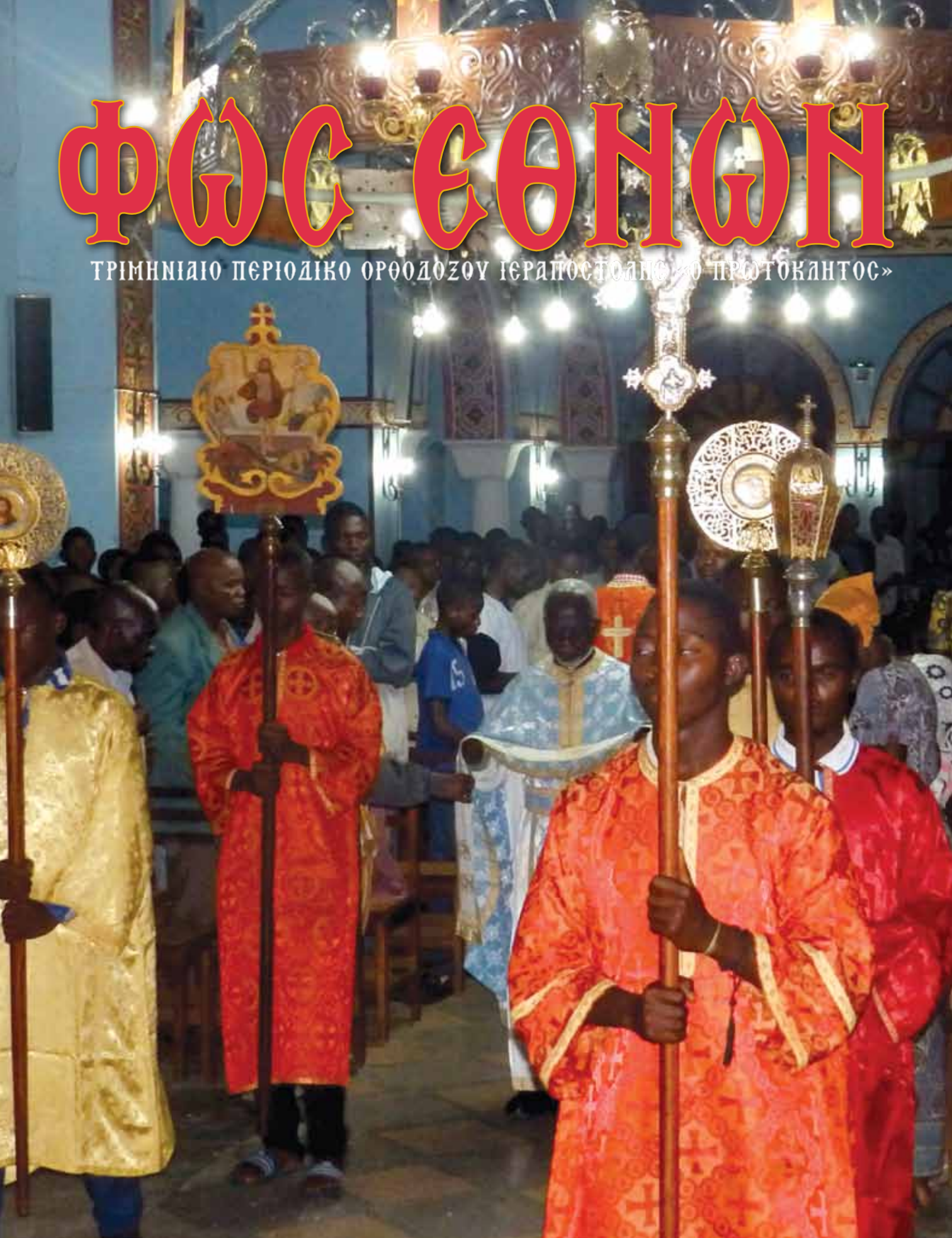

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΘΟΔΟΧΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ «Ο ΠΡΟΤΟΚΑΝΤΟΣ»

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

Τέλεικά σε εἰς φῶς ἔθνῶν
Τὸ εἶναι σε εἰς ὠπτηρίαν ἕως ἑσχάτος τῆς γῆς.
(ᾠραζὶ 17:47)

Ἰδρυτής
«ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ»
† ΑΡΧΙΜ. Π. ΧΑΡΙΠΩΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΚΙΣ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
1908-1998

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» ΠΕΡΙΟΔΟΥ «2016-2019»

Νικόλαος Σίμος, Πρόεδρος, Δημήτριος Τσερεγκούνης, θεολ.-φιλόλ., Ἀντιπρόεδρος, Μαίρη Καραχάλιου, Γεν. Γραμματέυς, Ἄγγελος Ἀντωνέλλης, φυσικός, Ταμίας, Γεώργιος Καραγεωργόπουλος, εκπαιδευτικός, Ἀνδρέας Γουργουλιάτος, δικηγόρος, Φώτιος Θεοδωράτος, γεωπόνος, σύμβουλοι.

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

π. Νικόλαος Μεσσαλάς, θεολόγος, Κων. Σπίνος, Πολύδ. Σταυρόπουλος
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
«Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» ΜΙΑΟΥΛΗ 68, Τ.Κ. 26222 ΠΑΤΡΑ,
ΤΗΛ.: 2610 329.737, 322.722, ΦΑΞ: 2610 329.390
e-mail: protoklitos@gmail.com

Ἐκδότης - Συντάκτης:

Νικόλαος Μιχ. Σίμος

Σχεδιασμός - Σελιδοποίηση:

Connections Πολιτισμός καί Ἐπικοινωνία
Γεροκωστοπούλου 5, Πάτρα - τηλ.: 2610 270.924

Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία: ΤΑΧΥΤΥΠΟ

Πάροδος Διοδώρου 160, Βελβίτσι Πατρῶν
Τηλ.: 2610 461.780-790

Ἐπιταγές καί ἐμβάσματα παρακαλοῦμε νά
ἀποστέλλωνται στή διεύθυνσι τοῦ Συλλόγου

Μιαούλη 68 Πάτρα, Τ.Κ. 262 22, τηλ. 2610 329737

ἢ νά κατατίθενται στήν ἑξῆς λογαριασμούς:

1) ὑπ' ἀριθμ. 226/296169-58 τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς

IBAN: GR890110226000022629616958 BIC: ETHNGRAA

2) ὑπ' ἀριθμ. 6319-010127-902 τῆς Τραπεζῆς Πειραιῶς - ΑΤΕ Bank

IBAN: GR07 0171 3190 0063 1901 0127 902 BIC: PIRBGRAA

3) ὑπ' ἀριθμ. 619-002101-006374 τῆς ALPHA Bank

IBAN: GR52 0140 6190 6190 0210 1006 374 BIC: CRBAGRAAXXX

Στήν περίπτωση αὐτή οἱ δωρητές νά μᾶς ἀποστέλλουν ἀντίγραφο τοῦ γραμματίου καταθέσεως πρὸς ἑκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως.

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

1η Τριμηνία 2017, Τεύχος 152

Ἐκδοσις Συλλόγου

Ὁρθόδοξου Ἱεραποστολῆς

ὁ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

Μιαούλη 68 Πάτρα, τηλ. 2610 329.737 Τ.Κ. 26222

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 5 €
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ 10 €

ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ

Ἀναστάσιμη Θεία Λειτουργία στὸν ἐπιβλητικό Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου στήν Κανάνγκα τοῦ Κογκό.

Ἡ ὀρθόδοξος λατρεία ἐλκύει τοὺς πιστοὺς, οἱ ὅποιοι συμφάλλουν μέ τήν χορωδία. Μέ τίς γλυκές φωνές τους ἀπευθύνονται ἀπό καρδίας στὸν Δημιουργό τοῦ παντός.

Ἐπικρατεῖ μυσταγωγική κατάνυξις, πού συντελεῖ στήν προσέγγισι τοῦ ἀνθρώπου μέ τό Θεῖο. Μέ τοὺς λειτουργικούς ὕμνους καί τή συμμετοχή στό Μυστήριον τῆς Θείας Μεταλήψεως τοῦ Σώματος καί Αἵματος τοῦ Κυρίου, μεταβάλλονται οἱ πιστοί σέ καινή κτίσι καί ἐπιστρέφουν στήν δύσκολη καθημερινότητα μέ νέες δυνάμεις.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελ.

- ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΤΡΩΝ. 3-5
Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναϊρόμπι κ. Μακαρίου.
- ΑΚΟΜΑ ΕΝΑ ΘΑΥΜΑ. 6-8
Σεβ. Μητροπολίτου Ναϊρόμπι κ. Μακαρίου
- ΤΟΝΤΟΝ ΜΟΥΟ! ... 9
Σεβ. Μητροπολίτου Πενταπόλεως κ. Ἰγνατίου
- Η 13η ΚΛΗΡΙΚΟΜΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΟΡΕΑΣ. 10-13
Σεβ. Μητροπολίτου Κορέας κ. Αμβροσίου
- «ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΟΙ» ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ. 14-15
Ἁγίου Ἰουστίνου Πόποβιτς
- «ΝΥΝ ΠΑΝΤΑ ΠΕΠΛΗΡΩΤΑΙ ΦΩΤΟΣ» 16-17
- Η ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΣΤΗΝ ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗ. 18-19
Ἱεραποστολικό κλιμάκιο Μαδαγασκάρης
- ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΣΤΟ ΜΑΛΑΟΥΙ. 20-21
- ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ. 22-23
Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΝΑΝΓΚΑ.
Ἱεραποστολή Kananga
- Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΜΑ. 24-25
- ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ. 26-27
Νικ. Σίμου
- ΣΤΗΛΗ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ 28-31

Στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος ἀπευθύνει λόγους ἀδελφικούς πρὸς τόν Σεβ. Μητροπολίτη Ναϊρόμπι κ.Μακάριο, ὁ ὁποῖος εὐχαριστεῖ συγκινημένος καί κηρύττει τόν Θεῖο Λόγο.

Προσκύνημα στόν Ἅγιο Ἀνδρέα Πατρῶν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναϊρόμπι κ.Μακαρίου.

Στίς 10 Φεβρουαρίου ἐ.ε. ἦλθε γιά πρώτη φορά στήν Πάτρα ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναϊρόμπι Ὑπέριμος Ἐξάρχος Κέννας κ. Μακάριος.

Ἔιχε τήν χαρά νά προσκυνήσῃ τήν Αγία Κάρα καί τόν Σταυρό τοῦ Πρωτοκλήτου Ἀποστόλου Ἁγίου Ἀνδρέου στόν τόπο τοῦ μαρτυρίου Του καί νά βιώσῃ συναισθήματα πνευματικῆς ἀνατάσεως.

Τήν Κυριακή τοῦ Ἀσώτου 12-3-2017 εἶχε τήν εὐλογία νά συλλειτουργήσῃ μέ τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πατρῶν κ. Χρυσόστομο στό νέο Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου μέ τή συμμετοχή πλήθους κόσμου.

Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν καλωσόρισε μέ ιδιαίτερη συγκίνησι τόν Σεβασμιώτατο κ. Μακάριο καί τοῦ ἐχίθηκε υγεία καί ἀκμαιοῦτητα ψυχολογική, γιά

νά συνεχίζῃ τό ἅγιο καί καλλίκαρπο ἔργο του πρὸς φωτισμόν καί σωτηρίαν τῶν ἀδελφῶν μας στήν Ἠπειρο τῆς Ἀφρικῆς.

Τέλος ὁ Μητροπολίτης Ναϊρόμπι, ἀφοῦ εὐχαρίστησε θερμά τόν Μητροπολίτη Πατρῶν γιά τήν ἀγάπη του καί τήν ἐγκάρδια ὑποδοχή μέ τήν ὁποίαν τόν δέχθηκε, ἀπήθυσε στούς πιστούς λόγους πνευματικούς καί ὠφέλιμους.

Τό ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς πραγματοποιοῦσε ὁμιλία ἐνώπιον πυκνοῦ ἀκροατηρίου στήν αἴθουσα τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συλλόγου «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ».

Ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν τόν προσεφώνησε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Κερνίτσης κ. Χρῦσανθος.

Ἄπό τήν ὁμιλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναϊρόμπι κ.Μακαρίου στήν αἴθουσα τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ».

«...Ὁ δεσμός τῆς ἀγάπης πού κυριαρχεῖ μέσα στή διδασκαλία τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἀνανεώνεται τώρα, σήμερα, σέ κάθε στιγμή, ἀφοῦ τὰ ἔθνη

καί οἱ φυλές γνωρίζουν τόν Κύριο μέρα μέ τή μέρα. Προσεγγίζει τώρα ὁ ἄνθρωπος, ὁ κάθε ἄνθρωπος, τόν Κύριο καί γίνεται ξανά παιδί δικό του. Τόν υἱό-

Ο Σεβασμιώτατος κ. Μακάριος μπροστά στην αναθηματική στήλη, προς τιμήν του Ίεραποστόλου π. Χαρίτωνος Πνευματικάκι, στον προαύλιο χώρο του Ι. Ν. του Αγίου Ανδρέου Πατρών.

θετεί ὁ ἴδιος ὁ Κύριος. Διδάσκονται νὰ ἀγαποῦν, γιὰ νὰ εἶναι πάντα ἀγαπημένοι ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Θεὸ καὶ ὁ Κύριος μὲ τὴν πολυευσπλαχνία Του τοὺς δέχεται κοντὰ Του, τοὺς ἀνοίγει διάπλατα τὶς πόρτες τῆς βασιλείας Του. Μέσα τους ἀνακαλύπτουν τὴ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ καὶ ἀποκαλύπτεται ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀθανασία καὶ ἔτσι τώρα δικαιωματικὰ μποροῦν νὰ ἀναφωνοῦν ὅτι **«ἂ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὐκ οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν».** (Α΄ Κορινθ. 2,9). Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἐκεῖ ποῦ ἡ ζωὴ τους δὲν περιεῖχε κανένα νόημα καὶ δὲν μπορούσαν νὰ λύσουν τὸ ὄλο μυστήριο τῆς ὑπάρξεώς τους καὶ τοῦ προορισμοῦ τους, ἰδοὺ τί τώρα τοὺς προσφέρει ἡ ἀποκαλυπτικὴ ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου· γίνεται ἡ πλήρωσις τῆς ζωῆς τους καὶ ἡ δυναμικὴ παρουσία τοῦ Θεοῦ μέσα στὴ ζωὴ τους. Τοὺς ἐλευθερώνει καὶ τοὺς ἀγιάζει ἐν παντί.

Μέσα τους ὑπάρχει τώρα ἡ ἀναγεννητικὴ ἄνοδος

καὶ εὐφορία. Ἀνακαινίζονται καὶ ἀναπλάθονται **«ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι καὶ εὐσεβείᾳ»** (Εφ. 4,23-24). Τώρα εἶναι ὀπλισμένοι μὲ τὰ πνευματικὰ ὄπλα τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ φυλάττουν τὴν καλὴ παρακαταθήκη (Β΄ Τιμ. 1,14). Καλλιεργεῖται μέσα τους ἡ δύναμις τῆς σφραγίδας τῶν δωρεῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ ζωὴ τους τώρα κινεῖται ἀπὸ τὴν ἀόρατη χεῖρα τοῦ Θεοῦ καὶ ὅλα δηλώνουν ἀνακαινιστὴς τῆς καρδίας καὶ τοῦ νοῦ (Ρωμ. 12,2). Ἀνακαλύπτουν ὅτι ὄντως ἡ ἀνακαινιστὴς αὐτὴ τοὺς ὀδηγεῖ ἀπὸ τὴ φθορὰ καὶ τὸν ἐφήμερο κόσμον στὴν ἀθανασία καὶ τὴν αἰωνιότητα. Φοβεῖται τώρα τὸν Θεόν, ἐπειδὴ βλέπει πόσα ἀγαθὰ προσφέρει γιὰ τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς του, ὅταν εἶναι ἀφοσιωμένος καὶ ταπεινός, μὲ ἄλλα λόγια προπαρασκευάζεται, γιὰ νὰ εἰσέλθῃ στὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Καὶ χαροποιούμενος ἀναγνωρίζει τοὺς λόγους τοῦ Ἀποστόλου Παύλου **«Πᾶσαν χαρὰν ἠγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοὶς περιπέσητε ποικίλοις, γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν· ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ᾗτε τέλειοι καὶ ὀλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι»** (Ἰάκ. 1,2-4).

Γέμισε τώρα ἡ καρδιά τους μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως τῆς ἄλλης ζωῆς ἀποκτώντας ἔτσι νόημα καὶ γεμάτοι, ὀλοκληρωμένοι ὁμολογοῦν: **«Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν»** (Α΄ Κορινθ. 15, 21). Μπροστά τους τώρα προβάλλει ἡ αἰώνια βασιλεία, βασιλεία ἀσάλευτος (Ἐβρ.12,28). Κανεὶς δὲν ἀμφιβάλλει γιὰ τὴν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου, ἀφοῦ ἀκολουθεῖ καὶ ἡ δικὴ του, ποῦ εἶναι τόσον ἔντονη, χειροπιαστὴ, ὅπου **«οὔτε πένθος οὔτε κραυγὴ οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι»** (Ἀποκαλυψ. 21,4). Ἀκόμα καὶ οἱ δύο ἰδέες τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ τοὺς δίνουν περισσότερη ἐλπίδα. Ἐκδηλώνεται ἔντονη ἡ ἀπειρος τοῦ Θεοῦ ἀγάπη πρὸς τὸν ἄνθρωπο, ἀφοῦ τώρα ὠραιοποιεῖται ὁ ἴδιος, **«ἐν τούτῳ ἐφανέρωθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ»** (Α΄ Ἰωάν. 4΄ 9).

Οἱ προσερχόμενοι πρὸς τὸ φῶσιμα νεόφυτοι γνωρίζουν ὅτι μέσα τους τώρα ἐπικρατεῖ μιὰ συνεχῆς παραμυθία, μιὰ διαρκῆς ἐλπίδα καὶ πλημμυρίζει τὸ εἶναι τους ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ποῦ ἄλλοῦ θὰ μπορούσαν νὰ ἀνακαλύψουν αὐτὴ τὴν χαρὰ καὶ τὴν εὐδαιμονία; Ἐχουν τὴν αἴσθησι ὅτι εἶναι ἀναπαυμένοι στὴν ψυχὴ καὶ στὴν καρδιά τους. Αὐτὸς ὁ εὐαγγελικὸς λόγος, ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς καὶ ἡ ζωὴ, τοὺς ἔσωσαν ἀπὸ

Ο Σεβασμιώτατος κ. Μακάριος στο βήμα του «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ».

την άγνοια, τη δουλεία και τὸ σκότος. Αὐτὴ ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἀγάπη Του τοὺς ἔδωσε τὴ βεβαιότητα γιὰ τὴν προσωπική τους ἀσφάλεια, τὴν πνευματικὴ ἀνάτασί τους καὶ ἀνταποκρίθηκε πλήρως πρὸς ὄλες τὶς ὑλικές καὶ πνευματικές τους ἀνάγκες.

Κίνητρο καὶ σκοπὸς τῆς ἱεραποστολῆς εἶναι ἡ ἐπικράτησι τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Εἶναι γνωστὸ, ὅπου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ κηρύσσεται καὶ γίνεται ἀποδεκτὴ τότε ἐκεῖ καὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ στερεώνεται καὶ ἐπικρατεῖ. Ἐφ' ὅσον ὅλα τῶρα κινοῦνται καὶ ζοῦν μέσα στὸ πνεῦμα καὶ σέβονται τοὺς νόμους καὶ τὴ διδασκαλία τοῦ Κυρίου, κυριαρχεῖ

σ' ὅλη τὴ φύσι τὸ θέλημά Του τὸ Ἅγιο. Ἀποβλέπει δὲ στὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν, τῶν προσερχομένων με φόβο Θεοῦ καὶ πίστι. **«Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ἡμῶν ἐστίν» (Λουκ.17,21)**, ποὺ σημαίνει ὅτι ὅλοι οἱ ἀληθινὰ καὶ με εἰλικρίνεια καὶ ἐλεύθερα προσερχόμενοι πρὸς τὸ φῶσιμα ἀπολαμβάνουν τῆς δυναμικῆς χάριτος αὐτῆς. **«Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ βιάζεται καὶ οἱ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν» (Ματθ.11,12)**.

Γίνεται ἔτσι κατανοητὸ πόσον ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ ὠφεληθῆ ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ θὰ ἀντιληφθῆ τὸ μεγαλεῖο καὶ τὴν ἀξία αὐτῆς τῆς τιμῆς, ποὺ τοῦ κάνει ὁ ἴδιος ὁ Κύριος. Μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ἀποδέχεται τὴ διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὑπάρχει βαθιὰ ἡ συναίσθησι τῆς μεγάλης ἀποστολῆς, τὴν ὁποία μᾶς κληροδοτεῖ ἡ ταῦτισι καὶ ἡ πορεία τῆς ζωῆς μας μέσα στὴ βασιλεία Του. Καὶ προχωροῦμε, ἀγωνιζόμενοι με ἀποστολικὸ ζῆλο, νὰ φέρουμε κοντὰ Του ψυχές κουρασμένες καὶ περιφρονημένες. Φυλές καὶ λαοὺς ποὺ ζοῦσαν στὸ σκοτάδι τὸ πνευματικὸ, γιὰ νὰ μπορέσουν ὅλοι τους ἔτσι νὰ γνωρίσουν τὰ σωτηριώδη ὠφελήματα τῆς Ἐκείνου βασιλείας...»

† ὁ Ναϊρόμπι Μακάριος

Πυκνὸ ἀκροατήριο εἶχε κατακλύσει τὴν αἴθουσα καὶ τοὺς γύρω χώρους.

Τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πατρῶν ἐκπροσώπησε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Κερνίτσης κ. Χρύσανθος. Παρέστη ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὁ βουλευτὴς Ἀχαΐας κ. Νίκος Νικολόπουλος καὶ ὁ ἐκδότης τῆς ἐφημερίδος «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ» κ. Θεόδωρος Λουλουδῆς.

Ἄκόμα ἓνα θαῦμα.

«οἱ δὲ ἐκήρυττον πανταχοῦ τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πιστούμενοι.» (Γ' ἑωθινό)

Θεέ μου! Πόσα ἀκόμη θαύματα θὰ δῶ στὴ ζωὴ μου! Ὅπως σημειῶνω πάντα, κάθε μέρα περνοῦν ἀπὸ τὸ γραφεῖο μου ὄλων τῶν ἡλικιῶν ἄνθρωποι μὲ ἰδιαίτερα προβλήματα καὶ ἀκατανόητες πολλὰς φορές καταστάσεις. Πάντα ἀκούω τὰ προβλημά τους, τὶς ἀγωνίες τους καὶ τὶς ἀναζητήσεις τους. Ἡ σκέψι μου καὶ ἡ προσευχὴ μου βρίσκεται ἐκεῖ κοντά τους γιὰ νὰ μπορέσω νὰ βρῶ, μὲ τὴ φῶτισι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, λύσεις πού θὰ τοὺς βοηθήσουν νὰ ἀναπνεύσουν καὶ νὰ συνεχίσουν τὴ ζωὴ τους.

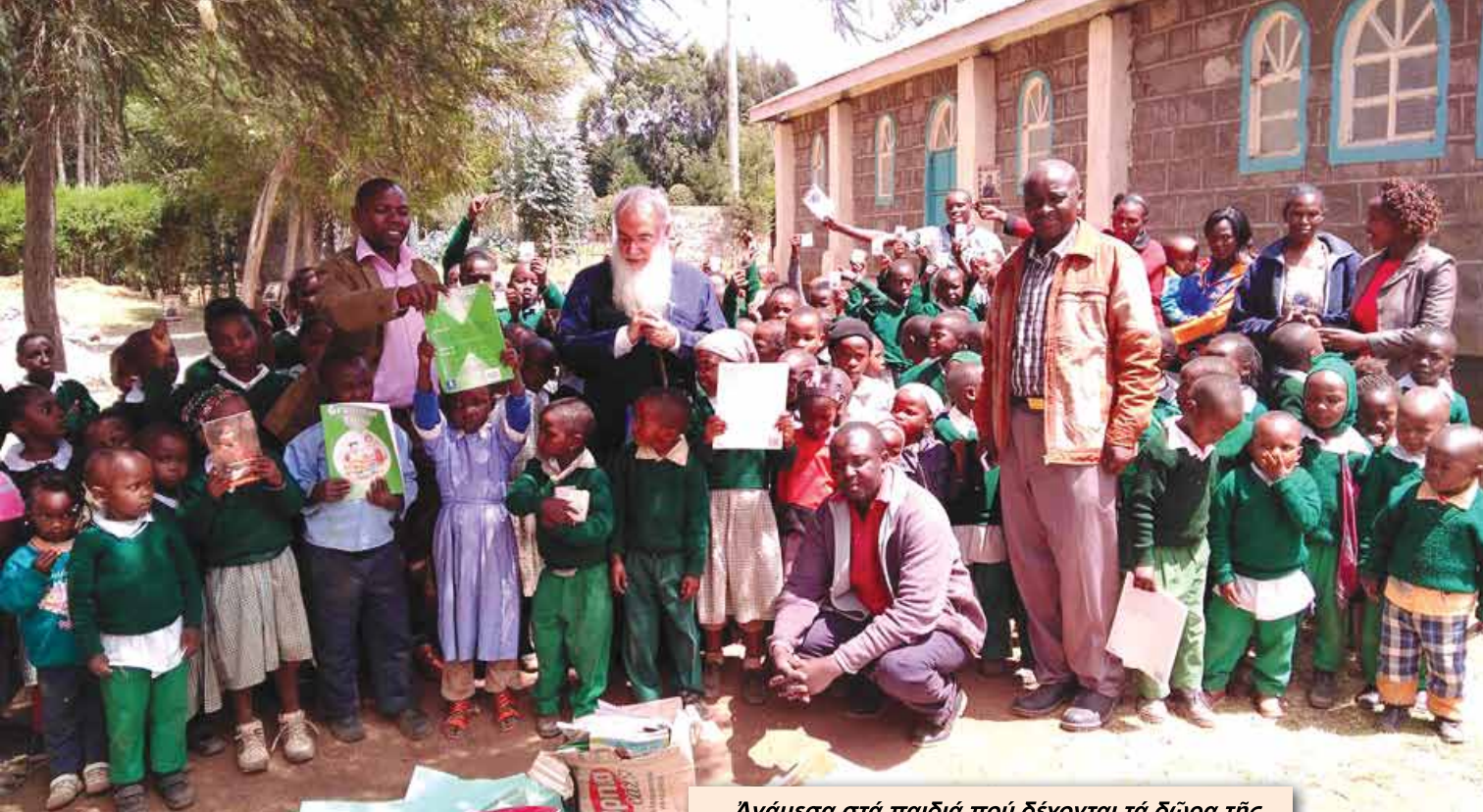
Θαύματα γίνονται καθημερινά, ὄχι μόνο σὲ μᾶς, πού ζοῦμε γιὰ αἰῶνες μέσα στὴ χάρι τοῦ Θεοῦ καὶ συμμετέχουμε ἐνεργὰ μέσα στὰ μυστήρια πού ἀγιάζουν καὶ μεταμορφώνουν τὸν ἄνθρωπο κυριολεκτικά, ἀλλὰ καὶ ἐδῶ πού ζοῦμε στὴν Ἀφρική, κι ἄς νομίζουμε ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, νέοφυτοι ὄντες ἀκόμα, δὲν μποροῦν νὰ ἀντιληφθοῦν τόσες καὶ τόσες ἐμπειρίες πού σχετίζονται μὲ τὰ θαύματα, γιὰ νὰ αὐξηθῇ ἡ πίστι μας καὶ νὰ δοξασθῇ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος.

Ὅπως πάντα σημειῶνω, τὸ ἐπαναλαμβάνω καὶ σήμερα, τὴν πορεία τοῦ κάθε ἀνθρώπου τὴν καθορίζει ὁ ἴδιος ὁ Θεός, εἴτε τὸ θέλουμε ἢ ὄχι, ὅσες προσπάθειες καὶ νὰ κάνουμε, ὅσα ὄνειρα κι ἂν πλά-

θουμε, ἂν ὁ Θεὸς δὲν θέλῃ, τίποτε δὲν μποροῦμε νὰ πετύχουμε. Καὶ ἀσφαλῶς τὸ κάθε τί τὸ διευθύνει, τὸ προσδιορίζει, τὸ καλλιεργεῖ Ἐκεῖνος, ὁ αἰώνιος καὶ ἀναντικατάστατος Θεός, πού καμμιά κοσμικὴ δύναμι δὲν μπορεῖ νὰ τὸν ἀφανίσῃ ἢ συντρίψῃ.

Υπάρχει λοιπὸν ἡ δυναμικὴ αὐτὴ παρουσία τοῦ Θεοῦ μέσα στὴν πορεία τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ κάθε ἀνθρώπου ξεχωριστά. Τὰ γράφω αὐτά, γιατί ἔτσι ἀντιμετωπίζω τὶς διάφορες καταστάσεις πού παρουσιάζονται στὸ ἔργο τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν φυλῶν τῆς Ἀφρικής.

Καθόμουν, ὅπως πάντα, στὸ γραφεῖο μου μὲ μιὰ ὀμάδα νέων ἀπὸ τὰ περίχωρα τῆς Ναϊρόμπης, συζητώντας μαζί τους γιὰ τὴν ὀργάνωσι μουσικῆς ἐκδηλώσεως καὶ ἀθλοπαιδιῶν γιὰ τοὺς νέους μας, ὅταν κτύπησε τὸ κινητὸ μου... Ἀπάντησα ἀμέσως καὶ στὴν ἄλλη γραμμὴ ἦταν ἓνας ἱερέας μιᾶς γεωνικῆς ἐνορίας, ὁ ὁποῖος μὲ καλοῦσε ἐπίμονα νὰ πάω ἐκεῖ, γιατί προέκυψε κάποιο σοβαρὸ πρόβλημα. Πράγματι ἄφησα ἀμέσως ἀτελείωτη τὴ συζήτησί μου μὲ τοὺς νέους καὶ ἔτρεξα νὰ δῶ τί συμβαίνει. Μπαίνοντας στὸ γραφεῖο τοῦ ἱερέα συνάντησα ἐκεῖ ἓναν ἄλλο ἱερέα βουτηγμένο στὰ δάκρυα. Τοὺς χαιρέτησα καὶ κάθισα ν' ἀκούσω ποῖο ἦταν τὸ πρόβλημα. Ὁ ἱερέας πού μοῦ τηλεφώνησε ἄρχισε νὰ μοῦ διηγεῖται ποῖο σοβαρὸ πρόβλημα προέκυψε στὸν π. Ε.

Ανάμεσα στά παιδιά πού δέχονται τά δώρα τής αγάπης από τούς φίλους τής Ίεραποστολής.

Ἡ πρεσβυτέρα του ἦταν σέ προχωρημένη ἐγκυμοσύνη. Ὅπως συνήθιζαν πήγαιναν στόν εἰδικό γιαιτρός πού παρακολουθοῦσε τή γυναίκα. Ὅταν ἐγιναν οἱ ἐνδεδειγμένες ἐξετάσεις καί ἀναλύσεις, φάνηκε ὅτι τὸ ἀναμενόμενο παιδί - ἀγόρι - ἦταν ὑδροκέφαλο. Ἔτσι ἐδείχναν καί οἱ φωτογραφίες. Ὁ γιαιτρός προβληματιζόταν, ἂν θὰ δεχόντουσαν νὰ γεννηθῆ μὲ αὐτὴ τὴν ἀναπηρία καί αὐτὸ προκαλοῦσε καί στοὺς δυὸ θλίφι καί μεγάλη στενοχώρια. Τούς δημιούργησε τέτοια ψυχικὴ καί ἐσωτερικὴ ἀναστάτωση, ὥστε νὰ μὴν βλέπουν ἐλπίδα καί σωτηρία στὴ ζωὴ τους. Στὴν περιγραφή τοῦ γεγονότος τούτου, ὁ νεαρὸς ἱερέας - μαθητευόμενός μου στὴν Πατριαρχικὴ Σχολή - συνέχισε νὰ χύνη δάκρυα μὲ λυγμούς καί ἀναστεναγμούς. Ὅταν τελείωσε ἡ ὅλη διήγησι, ἔλαβα τὸ λόγο καί εἶπα περίπου τὰ ἑξῆς:

«Αγαπητοί μου πατέρες, γνωρίζω ὅτι δὲν εἶναι εὐχάριστα τά ὅσα μοῦ διηγηθήκατε. Καταλαβαίνω ὅτι ὁ π. Ε. βρίσκεται σὲ μεγάλο δῆλημα καί ἴσως ἀπόγνωση. Συναντοῦμε στὴ ζωὴ μας διάφορα προβλήματα, δυσκολίες, ἐμπόδια, ἀσθένειες κ.τ.λ. Ὅλα αὐτὰ δὲν πρέπει νὰ μᾶς στενοχωροῦν ἢ νὰ μᾶς μειώνουν τὴν πίστι μας, ἀπεναντίας πρέπει νὰ τὰ θεωροῦμε εὐεργετικά, γιαιτὶ θὰ μᾶς βοηθήσουν νὰ καλλιεργήσουμε μέσα μας τὸ αἶσθημα τῆς διακρίσεως καί τῆς ταπεινώσεως ἢ ἀκόμα τῆς κατὰ Χριστὸν πλήρους ἐξαρτήσεώς μας. Οἱ ἀσθένειες, σᾶς μιλῶ

ἀπὸ προσωπικὴ πείρα, θὰ μᾶς ἐνισχύσουν πνευματικά, θὰ μᾶς δυναμώσουν, θὰ μᾶς προκαλέσουν ἕνα σάλπισμα μετάνοιας καί πνευματικῆς ἀσκήσεως μαζί γιαιτὶ νὰ σκεφθοῦμε βαθύτερα τὸ πραγματικὸ νόημα στὴ ζωὴ μας. Γι' αὐτὸ, ἀγαπητέ μου πατέρα, δὲν πρέπει νὰ τὸ παίρνης τὸ πρόβλημά σου τόσο κατάκαρδα καί βαθιά. Νὰ ξέρης ὅτι πίσω ἀπὸ τὴν ἀδυναμία αὐτὴ τῆς φύσεως ὑπάρχει κάποιον σχέδιο ἀπὸ τὸν Θεὸ, ἢ κάθε ἀναποδιά μᾶς κρύβει ἕνα μεγάλο μουσικόν, τὸ ὁποῖον στὸ τέλος θὰ μᾶς διδάξῃ καί θὰ μᾶς ἀναδείξῃ πνευματικά. Ἐξ ἄλλου ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωσε ἕνα μεγάλο πνευματικὸ ὄπλον τὸ ὁποῖον καλοῦμαστε νὰ χρησιμοποιήσουμε στὶς ὅποιεςδήποτε δύσκολες περιστάσεις στὴ ζωὴ μας: τὴν προσευχὴ καί μέσα ἀπὸ τὴν ἄμεση αὐτὴ ἐπικοινωνία μὲ τὸ Θεὸ ἀποκτοῦμε δυνάμεις πνευματικῆς καί φυσικῆς ὁ Θεὸς πού γνωρίζει τὰ πάντα καί τὰ κρύφια τῆς καρδιᾶς μας, θὰ μᾶς δώσῃ μιὰ ἀπάντησι. Ἡ ἀπελπισία σου στὴν προκειμένη περίπτωσι δὲν εἶναι δικαιολογημένη. Γνωρίζω ὅτι τόσο ἐσύ, ὅσο καί ἡ πρεσβυτέρα, εἴσθε νέοι καί ἄπειροι. Ἀνοῖξτε μαζί τὴν καρδιά σας στὸν Θεὸ, προσευχηθεῖτε βαθιὰ καί μὲ πίστι καί εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ μὲ τὸν τρόπο πού Ἐκεῖνος γνωρίζει καί πού εἶναι ὁ καλύτερος γιαιτὶ τὴ σωτηρία τῶν ψυχῶν σας. Πιστεύουμε στὰ θαύματα καί καθημερινὰ γινόμαστε μάρτυρες αὐτῆς τῆς θείας ἐπεμβάσεως τοῦ Θεοῦ. Μὴν ἀφήσετε τὸν

εαυτό σας να κυριευθῆ ἀπὸ ἀπελπισία καὶ ἀπόγνωσι. Περιμένετε καὶ θὰ δῆτε...». Αὐτὰ περίπου τοῦ εἶπα, τὸν φίλησα, τὸν ἀποχαιρέτισα καὶ προτοῦ φύγω ἔκανα μιὰ σύντομη αὐτοσχέδια προσευχή γιὰ 'κεῖνον καὶ τὴν πρεσβυτέρα του.

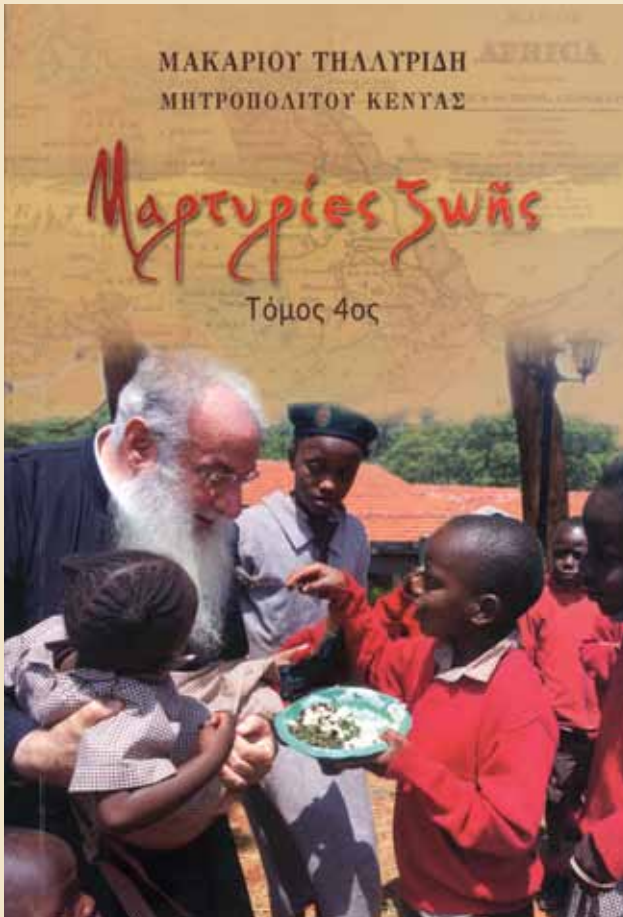
Πέρασαν λίγαι μῆνες, ὅταν, εὕρισκόμενος σὲ περιοδεία, παίρνω ἕνα μήνυμα ἀπὸ τὸν ἱερέα ὅτι ἡ πρεσβυτέρα του γέννησε ἕνα ὑγιέστατο ἀγοράκι, φυσιολογικό. Μέσα σ' αὐτὸ τὸ μήνυμα φαινόταν καθαρὰ ἡ χαρὰ καὶ τῶν δύο ὅτι ὁ Θεὸς ἄκουσε τελικὰ τὶς προσευχές τους, ἐγίνε τὸ θαῦμα, πού ὅπωςδῆποτε δίδαξε καὶ τοὺς δύο. Οἱ προσευχές τους λοιπὸν ἀκούστηκαν καὶ τὸ θαῦμα ἐγίνε μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ, γεγονὸς πού ἐπεσφράγισε τὴν πίστι καὶ τῶν δύο.

Ζήτησα νὰ δῶ τὶς ἀκτινογραφίες ἀπὸ τὸν γιατρὸ πού παρακολουθοῦσε τὴν πρεσβυτέρα. Πράγματι φαίνεται καθαρὰ ὅτι τὸ ἀγόρι αὐτὸ θὰ εἶχε σοβαρὸ πρόβλημα, ἐπειδὴ ἀκριβῶς τὸ κεφάλι τοῦ ἦταν ὑδροκέφαλο καὶ πολὺ προχωρημένο σὲ ὄγκο. Θυμήθηκα τὰ λόγια ἐνὸς σύγχρονου ἀγίου, τοῦ π. Παϊσίου: «Κάθε προσευχή, πού λέγεται μὲ ταπεινώσι καὶ πόνου καρδιάς, πάντα εἰσακούεται

ἀπὸ τὸν Θεό».

Ἔτσι τόσο ὁ ἱερέας ὅσο καὶ ἡ πρεσβυτέρα του, ἀπὸ τότε πού τοὺς ὑπέδειξα νὰ δίνουν μεγάλο βάρος στὴν προσευχή μὲ πίστι καὶ πεποίθησι, πορεύονται ἐν Κυρίῳ. Ἡ δοκιμασία τους αὕτη ἦταν ἕνα πραγματικὸ ταρακούνημα στὴν ἡσυχία ζωῆ τους, πού ὅπωςδῆποτε χρειαζόταν κάποια ὑπενθύμισι καὶ ἐγρήγορσι πρὸς τὰ καθημερινὰ τῆς ζωῆς τους. Ζοῦσαν ἄνετα καὶ ἴσως νὰ μὴν ἔδιναν καὶ τόση μεγάλη σημασία στὴ δυναμικὴ παρουσία τοῦ Θεοῦ μέσα στὴ ζωὴ τους. Χρειαζόταν μιὰ ὑπόμνησι ὅτι χωρὶς τὴν ἐκ Θεοῦ ἀπόφασι τίποτε δὲν μπορούμε νὰ κάνουμε στὴν πορεία μας. Ἦταν μιὰ διδακτικὴ δοκιμασία, πού στοὺς δύο ἐδῶσε καὶ στοὺς δύο μηνύματα ἐλπίδας, φόβου, περισσότερης πνευματικῆς περισυλλογῆς καὶ προετοιμασίας. Ἴδου λοιπὸν, σὰν νὰ τοὺς ἔλεγε ὁ Θεός, ἐδῶ εἶμαι, ἐκμεταλλεῦτε με, ἂν θέλετε νὰ εὐτυχῆτε γιὰ πάντα καὶ νὰ ζῆτε μέσα στοὺς ἔλεος καὶ τὴ Χάρι μου, πού δίνει τὴν πραγματικὴ χαρὰ στὸν ἄνθρωπο, ὅσες κι ἂν εἶναι οἱ δυσκολίες καὶ τὰ ἐμπόδια.

Ἄς εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου εὐλογημένο καὶ δεδοξασμένο εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναϊρόμπι Ὑπέρτιμος Ἐξάρχος Κένυα κ. Μακάριος ἔχει ἀναπτύξει περὶ σπουδαῖο συγγραφικὸ ἔργο, ὡς ἐρευνητῆς, στοχαστῆς καὶ χριστιανὸς φιλόσοφος.

Ἐκεῖνο πού χρῆζει ἰδιαίτερης μνείας εἶναι οἱ μεταφράσεις λειτουργικῶν βιβλίων σὲ 32 τοπικὲς διαλέκτους.

Ἀναμφισβήτητα ἡ θέσις του στὴν χορεία τῶν ἱεραρχῶν τοῦ παλαιφάτου Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας εἶναι ξεχωριστή.

Ὅμως ἐκεῖνο πού καταξιώνει τὶς ἀναζητήσεις του καὶ τὴν ὄλη καλλιέργεια τῆς προσωπικότητός του εἶναι τὸ θαυμαστὸ καὶ ἐκτεταμμένο ἱεραποστολικὸ ἔργο πού ἔχει ἀναπτύξει εὐρύτατα στὴν Κένυα, ἀψηφώντας τοὺς πολλαπλοὺς κινδύνους πού καθημερινῶς ἀντιμετωπίζει, γιὰ τὸ ὅπως ἔχει δηλώσει, εὕρσκεται ὑπὸ τὴν προστασία Ἁγίων.

Τελευταῖο συγγραφικὸ του ἔργο εἶναι ὁ 4ος τόμος στὴν σειρά «Μαρτυρίες Ζωῆς» καὶ περιέχει βιώματα καὶ ἐμπειρίες ἀπὸ τὴν πολυχρόνιο ἱεραποστολικὴ δρᾶσι του στὴν Κένυα. Οἱ ἀφηγήσεις του ἐντυπωσιάζουν καὶ εἶναι ἀποτυπωμένες μὲ γλαφυρότητα πού ἐλκύει τὸν ἀναγνώστη.

Ἐνα περιστατικὸ ἀπὸ αὐτὰ πού ἀναφέρονται στοὺς βιβλίον εἶναι καὶ τὸ παραπάνω δημοσιεύμενο.

Tonton Moyo! ...

Χωρικός, φτωχός, ανάπηρος, κάπου πενηντάρης, άχρηστα τά πόδια του, τό άναπηρικό καροτσάκι του μόνιμος σύντροφός του, άγαπητός σέ όλους καί στους περαστικούς άπ' τό χωριό του.

Παιδιά του; Φίλοι του; Πάντως συνεργάτες του άπ' του Θεού τό πρωϊ τόν κατεβάζουν άπ' τό καροτσάκι του καί του δίνουν στά χέρια του τό φυτάρι του καί άρχίζει τό έργο τής ημέρας.

Άπό τή μέση καί πάνω, δόξα τῷ Θεῷ, εἶναι καλά, πολύ γερός, πάνω άπ' τό μέσο τῶν ανθρώπων τής ηλικίας του.

Αυτός λοιπόν ναί, αυτός ό ανάπηρος, εἶναι ή καρδιά του έργου, του έξωραϊστικού, του κοινωφελούς: Ποιού;

Τόβαλε μέ τό μυαλό του καί τό άρχισε. Καθάρισε, ἴσωσε όλο τό δρόμο, πού διασχίζει τό χωριό του, κάπου 500μ.

Έσκαψε άπ' τίσ δύο πλευρές καί ρεΐθρα άσφαλείας, γιά τά βρόχινα νερά καί χαντάκια, γιά νά συγκεντρώνουν τά πλεονάζοντα νερά.

Αυτός μόνιμος, ΕΘΕΛΟΝΤΗΣ, άμισθος εργάτης καί έπιβλέπων τό έργο, μαζί καί μέ φιλότιμους έθελοντές, πού άναγνωρίζουν τήν κοινωνική προσφορά του καί διαθέτουν άπ' τόν έλεύθερο χρόνο τους.

Κάπου 20 χιλιόμετρα πιό κεί, στήν Mbaala ή ιεραποστολή μας άνεγείρει ή. Ναό εις τιμήν τής Κοιμήσεως τής Θεοτόκου. Κάθε μέρα περνάμε καί είμαστε μάρτυρες τής καθημερινής προόδου του έξωραϊστικού έργου αυτού του σπουδαίου άναπήρου.

Πολλοί τό βλέπουν. Όλοι τό έπαινούν. Δέν ξέρω αν περνάη καί κανένας δημοσιογράφος γιά νά προβάλη τήν κοινωφελή αυτή πρωτοβουλία, μάλιστα ένός ... άναπήρου!

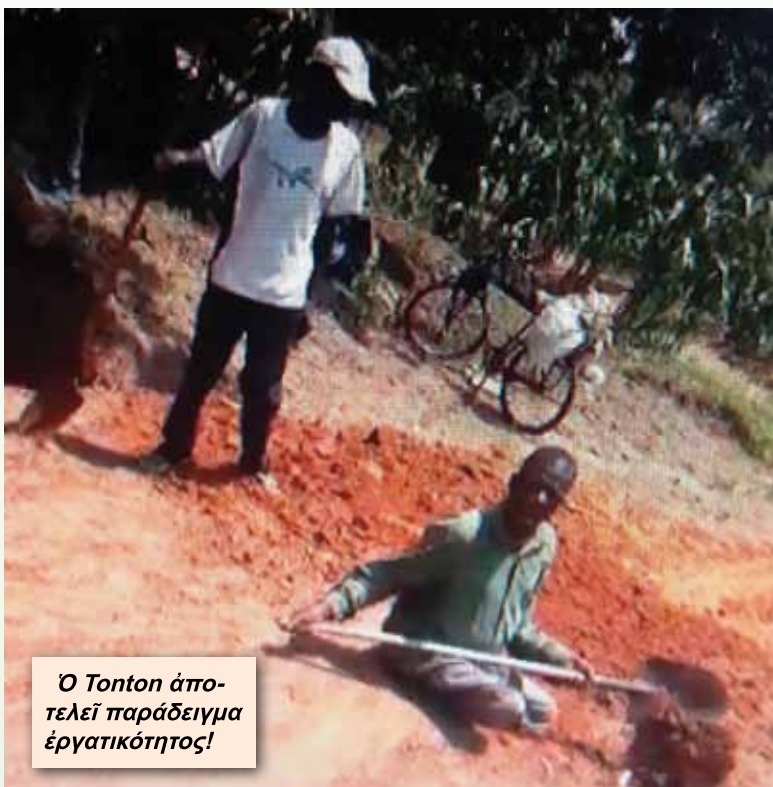
Σκέφτηκα νά κάνω κάτι, έλάχιστο έστω, γιά έπιβράβευσι αυτού του, όχι συνήθους, φαινομένου. Κάποτε έκαμα στάσι στό χώρο τής εργασίας του «κοινωνικού εύεργέτου», όπως έκτιμώ. Τόν φωτογράφησα. Τόν έφίλεψα. Του είπα κάποια δίκαια έπαινετικά λόγια.

Φάνηκε νά ίκανοποιήθηκε.

Καί κάποτε άλλοτε:

Περνούσαμε 14 άνδρες του προσωπικού άνεγέρσεως του ή. Ναου στήν Mbaala μέ τό Land Rover καί προετοίμασα όλους: «Θά περάσουμε άπό τό έργο του άναπήρου· όλοι θά φωνάζουμε μέ δυνατή φωνή τρεις φορές: «Tonton Moyo!...=Ζήτω ό Tonton! ... (Tonton εἶναι τό όνομά του).

Ό Tonton συγκινήθηκε. Φωτίστηκε τό πρόσωπό

Ό Tonton άποτελεί παράδειγμα εργατικότητας!

του. Όταν μάλιστα του προσέφερα τήν φωτογραφία του, σέ μεγάλο μέγεθος 0,30X0,40, δέν περιγράφεται ή χαρά του! Τήν έβλεπε, τήν ξαναέβλεπε... (Νά ήταν τάχα ή πρώτη φωτογραφία του στή ζωή του, πού έβλεπε;)

Έσκυβαν άπό πάνω του καί κάποιοι περιεργοί, νά δούν κι αυτοί. (Ίσως καί μέ κάποια ζήλεια;)

-Τόν τυχεράκια!...

.....
Συμπέρασμα: Ύπάρχουν λοιπόν άνθρωποι μέ εύγενικά αισθήματα, μέ φιλοτιμία, εργάτες άφανείς κοινωφελών έργων! Παντού. Βέβαια καί στά χωριά τής Αφρικής!

Παράδειγμα προς μίμησιν.

† ό Πενταπόλεως Ιγνάτιος

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορέας κ. Ἀμβρόσιος τελεῖ ἁγιασμό ἐπί τῇ ἐνάρξει τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως.

Η 13η ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΟΡΕΑΣ

Στις 14 Φεβρουαρίου 2017 πραγματοποιήθηκε στην Σεούλ ἡ 13η Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσι τῆς Ὁρθοδόξου Μητροπόλεως Κορέας, σὴν ὁποία συμμετείχαν ὅλοι οἱ Κληρικοὶ καὶ τὰ μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τῆς Μητροπόλεως.

Σκοπὸς τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως, ὅπως ὀρίζει τὸ ἐγκεκριμένο ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Κορεατικῆς Κυβερνήσεως καταστατικὸ λειτουργίας τῆς ἐν Κορέα Ἐκκλησίας, ἦταν ἡ ἐξέτασι τῶν πεπραγμένων τοῦ 2016 καὶ ἡ ἐγκρισι τοῦ οικονομικοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν προγραμματιζομένων πνευματικῶν καὶ τεχνικῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τῶν Ἐνοριῶν τῆς κατὰ τὸ 2017.

Τὸ κεντρικὸ θέμα τῆς Συνελεύσεως: **«Μετάνοια. Ἡ πύλη τῆς Σωτηρίας»**, ἀνέπτυξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορέας π. Ἀμβρόσιος λέγοντας τὰ ἑξῆς:

«Ἀγαπητοὶ μου Ἀδελφοὶ καὶ Συνεργοὶ ἐν Κυρίῳ, ...πρὶν ἀναλύσουμε τὴν σωτηριολογικὴ σπουδαιότητα τῆς μετανοίας, θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ ἀναφερθῶ πρῶτα σ' ἓνα μεγάλο πρόβλημα τῆς χώρας μας.

Τὸν τελευταῖο καιρὸ ἔχουν δημοσιευθεῖ πολλὲς στατιστικὲς σχετικὰ μὲ τὴν θρησκευτικὴ κατάστα-

σι τῶν Κορεατῶν. Ὅλες εἶναι ἀπαισιόδοξες γιὰ τὸ μέλλον. Καὶ τοῦτο γιὰτι ὅλες διαπιστώνουν μεγάλη μείωσι τῶν θρησκευομένων σὴν Κορέα. Οἱ στατιστικὲς λένε ὅτι τὴν τελευταία δεκαετία τὸ ποσοστὸ τῶν ἄνευ θρησκεύματος Κορεατῶν ἔχει ἀυξηθεῖ κατὰ 10%. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὸ 56.1%, δηλαδὴ σχεδὸν ὁ μισὸς πληθυσμὸς (27.5 ἑκατομμύρια), δὲν πιστεύει σὲ τίποτε καὶ ὅτι δὲν θέλει νὰ ἔχη καμμιὰ σχέσι μὲ τοὺς θρησκευτικοὺς φορεῖς. Ἐπίσης οἱ στατιστικὲς ἀναφέρουν τὴν μείωσι τῶν χριστιανῶν μὲ τὸ πολὺ σοβαρὸ ποσοστὸ τοῦ 41-51% βαπτισμένων ρωμαιοκαθολικῶν νὰ μὴν ἐκκλησιάζονται γιὰ περισσότερα ἀπὸ τρία χρόνια.

Οἱ λόγοι τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ ἰδιαίτερος τῶν νέων εἶναι πολλοί. Ἀλλὰ ἡ σπουδαιότερη αἰτία τῆς ἀθεΐας παγκοσμίως εἶναι ἀσφαλῶς ἡ ἀσυνέπεια τῶν πιστῶν. Ἡ τεράστια ἀπόστασι μεταξὺ λόγων καὶ ἔργων. Ὁ Χριστὸς εἶπε ὅτι **«ὅς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν».** (Μτ.5:19) Αὐτὸ εἶχαν ὡς γνώμονα σὴν ζωὴ τους οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι καὶ ὅλοι οἱ διάδοχοί τους καὶ γι' αὐτὸ ἔγιναν οἱ ἀναμορφωτὲς τῆς οἰκουμένης.

Τὸ μυστικὸ τῆς ἐπιτυχίας τῶν μεγάλων Πατέρων

**Βαπτίσεις Κορεατών αδελφών.
«Όσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε Χριστόν
ἐνεδύσασθε. Ἀλληλουῖα»**

καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας μας βρίσκεται στὸ ὅτι ἐφήρμοζαν ὅσα διδασκαν, διότι, ἐὰν διδάσκουμε ἀλλὰ δὲν πράττουμε, τότε: **«οὐ τοσοῦτον ὁ λόγος ὠφέλησεν, ὅσον ἡ πρᾶξις ἐβλαψεν»** (Ἰω. Χρυσόστομος, *Εἰς τὴν Γένεσιν, Ὁμιλία η΄, PG 53, 73-74*). Ὁ συνεπὴς στὸν λόγο καὶ στὸν βίον, κατὰ τὸν ἱερὸ Χρυσόστομο, **«πάντων ἐστὶ μείζων»** (*Εἰς τὴν Α΄ πρὸς Κορινθίους, Ὁμιλία λβ΄, PG 61, 265*). Καὶ ὁ ἅγιος Νεῖλος λέει: **«Βίος ἄνευ λόγου μᾶλλον ὠφελεῖν πέφυκε ἢ λόγος ἄνευ βίου. Ὁ μὲν γὰρ καὶ σιγῶν ὠφελεῖ, ὁ δὲ καὶ βοῶν ἐνοχλεῖ»** (Νεῖλος, *Ἐπιστολὴ γ΄, 242, PG 79, 496D*).

Ὁ μεγαλύτερος βυζαντινολόγος τοῦ 20οῦ αἰ. Sir Steven Runciman (1903–2000) σὲ συνέντευξί του τὸ 1994 γιὰ λογαριασμό τῆς τηλεοράσεως ET3 εἶχε πεῖ ὅτι «ἔχω μεγάλο σεβασμὸ γιὰ τὰ χριστιανικὰ δόγματα καὶ κυρίως γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία, διότι μόνον ἡ Ὁρθοδοξία ἀναγνωρίζει πῶς ἡ θρησκεία εἶναι μυστήριον. Οἱ ρωμαιοκαθολικοὶ καὶ οἱ προτεστάντες θέλουν νὰ τὰ ἐξηγήσουν ὅλα. Εἶναι ἄσκοπο νὰ πιστεύης σὲ μία θρησκεία, θεωρώντας ὅτι αὕτη ἡ θρησκεία θὰ σὲ βοηθήσῃ νὰ τὰ καταλάβῃς ὅλα. Ὁ σκοπὸς τῆς θρησκείας εἶναι ἀκριβῶς γιὰ νὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ κατανοήσουμε τὸ γεγονός ὅτι δὲν μπορούμε νὰ τὰ ἐξηγήσουμε ὅλα. Νομίζω πῶς ἡ Ὁρθοδοξία συντηρεῖ αὐτὸ τὸ πολῦτιμο αἶσθημα τοῦ μυστηρίου». Καὶ στὴν τελευταία του συνέντευξί (14/7/2000) εὑρισκόμενος στὸ Ἅγιον Ὄρος λίγο πρὶν πεθάνῃ εἶχε πεῖ: «Μερικὲς φορές -τί νὰ πῶ-

αἰσθάνομαι πολὺ ἀπογοητευμένος ἀπὸ τὶς ἄλλες Ἐκκλησίες τῆς Δύσεως. Ὅμως, χαίρομαι μὲ τὴν σκέψι ὅτι στὰ ἐπόμενα 100 χρόνια ἡ Ὁρθοδοξία θὰ εἶναι ἡ μόνη ἱστορικὴ Ἐκκλησία ποὺ θὰ ὑφίσταται. Ἡ Ἀγγλικανικὴ ἐκκλησία εἶναι σὲ πολὺ κακὰ χάλια. Ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία χάνει συνεχῶς ἔδαφος. Ἀλλὰ εὐτυχῶς ὑπάρχει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία. Μοῦ κάνει μεγάλη ἐντύπωσι ὁ αὐξανόμενος ἀριθμὸς αὐτῶν ποὺ ἀσπάζονται τὴν Ὁρθοδοξία καὶ μάλιστα στὴν Βρετανία. Πιστεύω ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία προσφέρει τὴν πραγματικὴ πνευματικότητα ποὺ οἱ ἄλλες ἐκκλησίες δὲν μποροῦν πλέον νὰ μεταδώσουν. Ὅλα αὐτὰ μὲ ὀδηγοῦν στὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία θὰ διατηρηθῇ σὲ ἀντίθεσι μὲ τὶς ἄλλες... Ὅλα αὐτὰ μὲ γεμίζουν μὲ τὴν πεποίθησι ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία ἔχει μπροστά της ἓνα βέβαιο καὶ πολὺ καλὸ μέλλον».

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία διδάσκει τὸν πιστὸ ὄχι νὰ ζητᾶ ἐπίμονα νὰ γνωρίσῃ ἐγκεφαλικά καὶ σχολαστικά τὸν Θεὸ οὔτε νὰ γίνῃ ἀπλᾶ ἓνας καλὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ νὰ θεωθῇ, νὰ γίνῃ εἰκόνα καὶ μίμησι τοῦ Θεοῦ, νὰ γίνῃ «μικρὸς θεός».

Αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶναι ἡ συνέχεια τῆς Ἀρχαίας Ἐκκλησίας καὶ διατήρησε ἀνόθευτη τὴν διδασκαλία, ποὺ παρέλαβε ἀπὸ τὸν Χριστό, τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους καὶ τοὺς διαδόχους τους, μᾶς ἀξίωσε ὁ Θεὸς νὰ εἴμαστε μέλη.

Τὸ ἐρώτημα ὅμως ποὺ δεόν νὰ προβάλῃ καθημερινὰ ἐνώπιόν μας εἶναι: Πόσο σωστοὶ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ εἴμαστε; Πόσο βιώνουμε στὴν καθημε-

Πανηγυρική Θεία Λειτουργία τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας στόν Ἱ.Ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σεούλ.

ρινότητά μας τήν ὀρθόδοξο πίστι; Πόσο ἡ ζωή μας ἐπηρεάζει εὐεργετικά τοὺς συνανθρώπους μας;

Ἐάν στα πρόαναφερθέντα ἐρωτήματα ἀπαντήσουμε μὲ εὐλικρίνεια, τότε σίγουρα θὰ ὁμολογήσουμε ὅτι **«πολλὰ πταίομεν ἅπαντες»**. (Ἰακ. 3:2). Θὰ διαπιστώσουμε πολλές ἐλλείψεις στὴν προσωπική μας πνευματικὴ ζωή.

Ἐπὶ τὴν ἀρχὴν θὰ ἐπανορθώσουμε τὸ ἁμαρτωλὸ παρελθόν μας; Ἀσφαλῶς καὶ ὑπάρχει. Διὰ τῆς μετανόιας, ποὺ εἶναι ἡ πύλη τῆς Σωτηρίας, μποροῦν νὰ διορθωθοῦν ὅλα.

Κατ' ἀρχὴν θὰ πρέπει νὰ ἀναφέρουμε ὅτι ὅλο τὸ κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Του στὴν μετάνοια περιλαμβάνεται καὶ συγκεφαλαιώνεται. Μὲ τὴν μετάνοια ἄρχισε ὁ Χριστὸς τὸ κήρυγμά Του καὶ μὲ τὴν μετάνοια τὸ τελείωσε. Στὴν ἀρχὴ τοῦ κηρύγματός Του μᾶς εἶπε: **«Μετανοεῖτε ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν»** (Μτ. 4:17). Τὸ τέλος τοῦ κηρύγματός Του τὸ ἀκοῦμε στὴν τελευταία παραγγελία τοῦ Χριστοῦ μετὰ τὴν Ἀνάστασί Του πρὸς τοὺς Ἀποστόλους, ποὺ ἦταν νὰ κηρύξουν μετάνοια καὶ ἄφεσι ἁμαρτιῶν στ' ὄνομά Του σ' ὅλα τὰ ἔθνη (Λουκ.24: 47).

Ἀπὸ τὸ γεγονός αὐτό, ὅτι δηλαδὴ ὁ Χριστὸς ἄρχισε καὶ τελείωσε τὸ ἐπὶ γῆς κήρυγμά Του μὲ τὴν μετάνοια, συμπεραίνουμε τὴν πρωταρχικὴ σπουδαιότητα τῆς μετανόιας γιὰ τὴν Σωτηρία μας. Γιατὶ ἡ μετάνοια εἶναι ἡ πύλη, τὴν ὁποία πρέπει νὰ περάσουμε ἀπαραιτήτως, ἐάν θέλουμε νὰ βροῦμε τὴν Σωτηρία μας.

Στὴν συνέχεια θὰ πρέπει νὰ προσθέσουμε ὅτι ἡ μετάνοια δὲν εἶναι μιὰ στατική κατάσταση, ἀλλὰ προοδευτική. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν φθάνει στὴν ὀλοκληρωμένη μετάνοια αὐτομάτως, ἀλλὰ προοδεύει σιγὰ σιγὰ μὲ τὸν καθημερινὸ πνευματικὸ ἀγῶνα του. Ἡ μετάνοια, λέει ὁ ἅγιος Ἰσαάκ ὁ Σύρος, «δὲν ἔχει τέλος γιὰ ὅσο ζοῦμε, εἶναι τὸ μέσον γιὰ τὴν διαρκὴ μας τελείωσι. Ἡ μετάνοια εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς ἀγάπης, ἡ τελείωσι τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς».

Ἐπίσης πρέπει νὰ τονίσουμε μὲ ἔμφασι ὅτι ἡ μετάνοια εἶναι τὸ θαῦμα τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος βάλῃ τὴν θέλησί του καὶ τὸν ἀγῶνα του, τότε ὁ Θεὸς ἐπιτελεῖ τὸ θαῦμα τῆς μετανόιας.

Καὶ βέβαια, ὅταν λέμε μετάνοια, δὲν ἐννοοῦμε ἓνα δρόμο ποὺ πρέπει νὰ ἀκολουθήσουν οἱ ἄλλοι, ἀλλὰ ὁ καθένας μας προσωπικά. Καὶ γιὰ νὰ μιλήσουμε ὄχι γενικὰ καὶ ἀόριστα, ἀλλὰ γιὰ μᾶς καὶ τὴν ἐν Κορέα Ἐκκλησία μας, αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη μέχρι τὸν τελευταῖο πιστὸ πρέπει διὰ τῆς μετανόιας νὰ ἀναγεννιώμαστε συνεχῶς πνευματικά. Νὰ καταβάλλουμε ὁ καθένας μας φιλότιμες προσπάθειες γιὰ τὸ ξεριζίωμα ὅλων τῶν ψυχοφθόρων παθῶν ποὺ σκοτώνουν τὴν ψυχὴ μας, ὥστε νὰ ἐνωθοῦμε μὲ τὸν Χριστό. Τότε μόνον θὰ γίνουμε **«τὸ ἀλάτι τῆς γῆς»** (Μτ. 5:13) καὶ **«τὸ φῶς τοῦ κόσμου»** (Μτ. 5:14), ὅπως μᾶς θέλει ὁ Χριστὸς γιὰ τοὺς συνανθρώπους μας στὴν Κορέα. Τότε μόνον θὰ συμβάλλουμε οὐσιαστικὰ στὴν πρόοδο τῆς Ἐκκλησίας μας.

Λιτάνευσις τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων ἀπὸ κληῆρο καὶ λαοῦ, περὶ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Μὲ ἄλλα λόγια, ἐὰν δὲν λέω ἐν μετανοίᾳ, γιὰ ὅ,τι κακὸ συμβαίνει γύρω μου, «ἐγὼ φταίω»· ἐὰν ὅλοι δὲν ἀναλάβουμε τὶς εὐθύνες μας· ἐὰν δὲν κραυγάζουμε πρὸς τὸν Θεὸ μὲ *«πνεῦμα συντετριμμένον καὶ τεταπεινωμένον»* (πρβλ. *Ψαλ. 50:19*) τὸ *«ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν»* (2 *Παράλ. 6:37*)· ἐὰν δὲν ἔχουμε τὸ θάρρος νὰ ὁμολογήσουμε τὸ τοῦ προφήτου Ἡσαΐα: *«Ὡ τάλας ἐγὼ, ὅτι κατένυγμαί, ὅτι ἄνθρωπος ὢν καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ»* (*Ἠσ. 6:5*), καὶ δὲν ἀρχίσουμε τὴν διόρθωσι ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ μας ἐπαναλαμβάνοντας τὴν ἰκεσία τῆς Ἐκκλησίας μας: *«Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας, Ζωοδότα»*, τότε μὴ περιμένουμε καμμία πνευματικὴ πρόοδο σὲ προσωπικό, οἰκογενειακό, ἐκκλησιαστικὸ καὶ κοινωνικὸ ἐπίπεδο.

Ἡ ἐν μετανοίᾳ ἀναγνώρισι τῶν λαθῶν μας καὶ ἡ ἀπόκτησι αὐτογνωσίας εἶναι ὅ,τι καλύτερο μποροῦμε νὰ προσφέρουμε ὡς *«θυσίαν αἰνέσεως»* (*Ψαλ. 49:14*) στὸν Κύριον τῆς Δόξης καὶ στὸν «πλησίον» μας, ποὺ περιμένει ἀπὸ ἐμᾶς παράδειγμα πρὸς μίμησι. Διότι ὁ καρπὸς τῆς μετάνοιας γιὰ τὶς ἁμαρτίες μου δὲν ἀφορᾷ μόνον στὴν δική μου Σωτηρία, ἀλλὰ καὶ στὴν σωτηρία τῶν ἄλλων καὶ στὴν καλυτέρευσι τῆς κοινωνίας στὴν ὁποία ζῶ. Ἔχει, μ' ἄλλα λόγια, ἡ μετάνοιά μου καὶ κοινωνικὲς διαστάσεις. Κάθε ἄνθρωπος ποὺ διὰ τῆς μετάνοιας του ἐπιστρέφει στὸν Θεὸ γίνεται μὲ τὴν ζωὴ καὶ τὸ θεάρεστο παράδειγμά του ἡ ζωντανὴ παρουσία

τοῦ Θεοῦ στοὺς ἀνθρώπους. Αὐτὸ ἐννοοῦμε, ὅταν λέμε ὅτι ὁ κάθε Ἅγιος στὴν ἐποχὴ του ἦταν μιὰ «θεοφάνεια», ποὺ τὸ φῶς τῆς ἀγιότητός του φώτιζε κάθε ἄνθρωπο καλῆς θελήσεως. Λοιπὸν, *«Ἄς ἐρευνήσωμεν καὶ ἅς ἐξετάσωμεν τὰς πράξεις ἡμῶν καὶ ἅς ἐπιστρέψωμεν πρὸς τὸν Κύριον»*. (*Θρήνοι Ἱερεμίου 3:40*)

Εὐχὴ καὶ προσευχὴ μας εἶναι νὰ ζήσουμε τὸ 2017 μὲ μετάνοια καὶ ἀγῶνα κατὰ τῶν παθῶν μας, μὲ *«καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινόν»* (*Ἰεζεκιήλ 18:31*), ὥστε νὰ εὐλογησῇ ὁ Θεὸς ὅλες τὶς δραστηριότητες τῆς ἐν Κορέᾳ Ἐκκλησίας μας, πρὸς πνευματικὴ ὠφέλεια ὄλων.

Καὶ ἐφ' ὅσον ἡ φετινὴ μας Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσι συμπίπτει μὲ τὴν ἑναρξί τῆς περιόδου τοῦ Τριωδίου, κατὰ τὴν ὁποία οἱ ἱερεὲς Ἀκολουθίης τῆς Ἐκκλησίας μας κατ' ἐσοχὴν καλλιεργοῦν στοὺς πιστοὺς τὸ πνεῦμα τῆς μετάνοιας, ἅς τελειώσουμε τὴν εἰσαγωγικὴ αὐτὴ ὁμιλία μὲ ἓνα τροπάριο τῆς κατασκευτικώτατης Ἀκολουθίας τοῦ Μεγάλου Κανόνος:

Κύριε, «Ἠμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συντηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν. Ἀλλὰ μὴ παραδῶς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός». (Εἶρμος Ζ' Ὠδῆς)

Γένοιτο!ᾀ»

Γιὰ τὴν ἀντιγραφή
Ἄθανασία Δημ. Κοντογιαννακοπούλου

Ἡ θαυμάσια καὶ ἀνεπανάληπτη τοιχογραφία τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου στὴν Ἱερά Μονή Χώρας Κωνσταντινουπόλεως, ἔργο τοῦ 14ου αἰῶνος.

«ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΟΙ» ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπὸ τὸ βιβλίο «Ἄνθρωπος καὶ Θεάνθρωπος» Ἀγ. Ἰουστίνου Πόποβιτς

Οἱ ἄνθρωποι κατεδίκασαν τὸν Θεὸν εἰς θάνατον· ὁ Θεὸς ὁμῶς διὰ τῆς Ἀναστάσεώς Του «καταδικάζει» τοὺς ἀνθρώπους εἰς ἀθανασία. Διὰ τὰ κτυπήματα τοὺς ἀναποδίδει τοὺς ἐναγκαλισμοὺς· διὰ τὰς ὕβρεις τὰς εὐλογίας· διὰ τὸν θάνατον τὴν ἀθανασία. Ποτὲ δὲν ἔδειξαν οἱ ἄνθρωποι τόσο μῖσος πρὸς τὸν Θεόν, ὅσον ὅταν Τὸν ἐσταύρωσαν· καὶ ποτὲ δὲν ἔδειξε ὁ Θεὸς τόσην ἀγάπην πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ὅσην ὅταν ἀνέστη.... Οἱ ἄνθρωποι ἤθελαν νὰ καταστήσουν τὸν Θεὸν θνητόν, ἀλλ' ὁ Θεὸς διὰ τῆς Ἀναστάσεώς Του κατέστησε τοὺς ἀνθρώπους ἀθανάτους. Ἀνέστη ὁ σταυρωθεὶς Θεὸς καὶ ἀπέκτεινε τὸν θάνατον. Ὁ θάνατος οὐκ ἔστι πλέον. Ἡ ἀθανασία κατέκλυσε τὸν ἄνθρωπον καὶ ὅλους τοὺς κόσμους του.

Διὰ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεανθρώπου ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ὠδηγήθη τελεσιδίκως εἰς τὴν ὁδὸν τῆς

ἀθανασίας καὶ ἔγινε φοβερὰ καὶ δι' αὐτὸν τὸν θάνατον. Διότι πρὸ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ὁ θάνατος ἦτο φοβερὸς διὰ τὸν ἄνθρωπον, ἀπὸ δὲ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου γίνεται ὁ ἄνθρωπος φοβερὸς διὰ τὸν θάνατον. Ἐὰν ζῆ διὰ τῆς πίστεως εἰς τὸν Ἀναστάντα Θεάνθρωπον ὁ ἄνθρωπος, ζῆ ὑπεράνω τοῦ θανάτου. Καθίσταται ἀπρόσβλητος καὶ ἀπὸ τὸν θάνατον. Ὁ θάνατος μετατρέπεται εἰς «ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ»: **«Ποῦ σου, θάνατε, τό κέντρον; ποῦ σου, ἄδη, τό νίκος;»** (πρβλ. **1 Κορ. 15, 55-56**). Οὕτως, ὅταν ὁ ἐν Χριστῷ ἄνθρωπος ἀποθνήσκη, ἀφήνει ἀπλῶς τὸ ἔνδυμα τοῦ σώματός του διὰ νὰ τὸ ἐνδυθῆ ἔκ νέου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Δευτέρας Παρουσίας.

Μέχρι τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ ὁ θάνατος ἦτο ἡ δευτέρα φύσις τοῦ ἀνθρώπου· ἡ πρώτη ἦτο ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος ἡ δευτέρα.

Ὁ ἄνθρωπος εἶχε συνηθίσει τὸν θάνατον ὡς κάτι τὸ φυσικόν. Ἀλλὰ μὲ τὴν Ἀνάστασιν Του ὁ Κύριος ἤλλαξε τὰ πάντα: ἡ ἀθανασία ἐγένετο ἡ δευτέρα φύσις τοῦ ἀνθρώπου, ἐγένετο κάτι τὸ φυσικόν εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ ἀφύσικον κατέστη ὁ θάνατος. Ὅπως μέχρι τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἦτο φυσικόν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸ νὰ εἶναι θνητοί, οὕτω μετὰ τὴν Ἀνάστασιν ἐγένετο φυσικὴ δι' αὐτοὺς ἡ ἀθανασία.

Διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ ἄνθρωπος κατέστη θνητὸς καὶ πεπερασμένος· διὰ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπου γίνεται ἀθάνατος καὶ αἰώνιος. Εἰς αὐτὸ δὲ ἀκριβῶς ἐγκείται ἡ δύναμις καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ παντοδυναμία τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως. Καὶ διὰ τοῦτο ἄνευ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ δὲν θὰ ὑπῆρχε κἄν ὁ Χριστιανισμός. Μεταξύ τῶν θαυμάτων ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου εἶναι τὸ μεγαλύτερον θαῦμα. Ὅλα τὰ ἄλλα θαύματα πηγάζουν ἀπὸ αὐτὸ καὶ συνοφίζονται εἰς αὐτό. Ἐξ αὐτοῦ ἐκπηγάζουν καὶ ἡ πίστις καὶ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐλπίς καὶ ἡ προσευχὴ καὶ ἡ θεοσεβεία. Οἱ δραπεταὶ μαθηταί, αὐτοὶ οἱ ὅποιοι ἔφυγαν μακρὰν ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν, ὅταν ἀπέθνησκεν, ἐπιστρέφουν πρὸς Αὐτὸν, ὅταν ἀνέστη. Καὶ ὁ Ρωμαῖος ἐκατόνταρχος, ὅταν εἶδε τὸν Χριστὸν νὰ ἀνίσταται ἐκ τοῦ τάφου, τὸν ὡμολόγησεν ὡς Υἱὸν τοῦ Θεοῦ. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ ὅλοι οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ ἐγένοντο χριστιανοί, διότι ἀνέστη ὁ Χριστός, διότι ἐνίκησε τὸν θάνατον. Αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον οὐδεμία ἄλλη θρησκεία ἔχει. Αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἀνυψώνει τὸν Κύριον ὑπεράνω ὅλων τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν. Αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον κατὰ τρόπον μοναδικὸν καὶ ἀναμφισβήτητον δεικνύει καὶ ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ μόνος ἀληθινὸς Θεὸς καὶ Κύριος εἰς ὅλους τοὺς ὁρατοὺς καὶ ἀοράτους κόσμους.

Χάρις εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, χάρις εἰς τὴν νίκην ἐπὶ τοῦ θανάτου οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο καὶ γίνονται καὶ θὰ γίνωνται πάντοτε χριστιανοί. Ὅλη ἡ ἱστορία τοῦ Χριστιανισμοῦ δὲν εἶναι ἄλλο τί παρὰ ἱστορία ἐνός καὶ μοναδικοῦ θαύματος, τοῦ θαύματος τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως, τὸ ὅποιον συνεχίζεται διαρκῶς εἰς ὅλας τὰς καρδίας τῶν χριστιανῶν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ἀπὸ αἰῶνος εἰς αἰῶνα μέχρι τῆς Δευτέρας Παρουσίας.

Ὁ ἄνθρωπος γεννᾶται ἀληθῶς ὄχι ὅταν τὸν φέρη

εἰς τὸν κόσμον ἢ μητέρα του, ἀλλ' ὅταν πιστεύσῃ εἰς τὸν Ἀναστάντα Σωτῆρα Χριστὸν, διότι-τότε γεννᾶται εἰς τὴν ἀθάνατον καὶ αἰώνιον ζωὴν, ἐνῶ ἡ μητέρα γεννᾶ τὸ παιδί πρὸς θάνατον, διὰ τὸν τάφον. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ μήτηρ πάντων ἡμῶν, πάντων τῶν χριστιανῶν, ἡ μήτηρ τῶν ἀθανάτων. Διὰ τῆς πίστεως εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου γεννᾶται ἐκ νέου ὁ ἄνθρωπος, γεννᾶται διὰ τὴν αἰωνιότητα....

...Εἰς τὸν ἀνθρώπινον κόσμον μας ὁ θάνατος εἶναι τὸ μεγαλύτερον βάσανον καὶ ἡ πιὸ φρικιαστικὴ ἀπανθρωπιά. Ἡ ἀπελευθέρωσις ἀπὸ αὐτὸ τὸ βάσανον καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀπανθρωπιᾶν εἶναι ἀκριβῶς ἡ σωτηρία. Τοιαύτην σωτηρίαν ἐδώρησεν εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος μόνον ὁ Νικητὴς τοῦ θανάτου, ὁ Ἀναστάς Θεοῦ ἀνθρώπος. Διὰ τῆς Ἀναστάσεώς Του Αὐτὸς μᾶς ἀπέκάλυψεν ὅλον τὸ μυστήριον τῆς σωτηρίας μας. Σωτηρία σημαίνει τὸ νὰ ἐξασφαλισθῇ διὰ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ἀθανασία καὶ αἰωνία ζωὴ. Πῶς δὲ κατορθώνεται τοῦτο; Μόνον διὰ τῆς Θεοανθρωπίνης ζωῆς, τῆς νέας ζωῆς τῆς ἐν τῷ Ἀναστάντι καὶ διὰ τὸν Ἀναστάντα Χριστόν!...

...Εἰς τέσσαρας μόνον λέξεις συγκεφαλαιοῦνται καὶ τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια τοῦ Χριστοῦ: **Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!**... Εἰς ἐκάστην ἐξ αὐτῶν εὐρίσκεται ἀπὸ ἓνα Εὐαγγέλιον, καὶ εἰς τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια εὐρίσκεται ὅλον τὸ νόημα ὅλων τῶν κόσμων τοῦ Θεοῦ, τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων. Καὶ ὅταν ὅλα τὰ αἰσθήματα τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὅλα αἱ σκέψεις του συγκεντρωθοῦν εἰς τὴν βροντὴν τοῦ πασχαλικοῦ αὐτοῦ χαιρετισμοῦ: **«Χριστὸς Ἀνέστη!»**, τότε ἡ χαρὰ τῆς ἀθανασίας σείει ὅλα τὰ ὄντα καὶ αὐτὰ ἐν ἀγαλλιάσει ἀπαντοῦν ἐπιβελαιώνοντας τὸ πασχάλιον θαῦμα: **«Ἀληθῶς Ἀνέστη!»**...

...Διὰ τοῦτο διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ὑπαρξιν ὁ Ἀναστάς Κύριος εἶναι τὰ πάντα ἐν πᾶσιν εἰς ὅλους τοὺς κόσμους: ὅ,τι τὸ Ἰσραὴλ, τὸ Καλὸν, τὸ Ἀληθές, τὸ Προσφιλές, τὸ Χαρμόσνον, τὸ Θεῖον, τὸ Σοφόν, τὸ Αἰώνιον. Αὐτὸς εἶναι ὅλη ἡ Ἀγάπη μας, ὅλη ἡ Ἀλήθειά μας, ὅλη ἡ Χαρὰ μας, ὅλον τὸ Ἀγαθόν μας, ὅλη ἡ Ζωὴ μας, ἡ Αἰωνία Ζωὴ εἰς ὅλας τὰς θείας αἰωνιότητας καὶ ἀπεραντοσύνας.

-Διὰ τοῦτο καὶ πάλιν καὶ πολλὰκις καὶ ἀναρίθμητες φορές: Χριστὸς Ἀνέστη!

«Χριστός Ανέστη» στην Κανάνγκα του Κονγκό.

«Χριστός Ανέστη» στην Κορέα.

*«Νῦν πάντα πεπλήρωται φῶτος, οὐρανός
τέ καί γῆ καί τά καταχθόνια»*

Χριστός γάρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.»

Τό χαρμόσυνο μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού ἐορτάζουμε οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοί σέ ὅλα τά πλάτη καί μήκη τῆς γῆς, καί ἰδιαίτερα οἱ ἀδελφοί μας στίς χώρες τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς, εἶθε νά πληροῖ τίς ὑπάρξεις ὄλων μας.

Εὐχόμεθα καί δεόμεθα γιά τούς ἀναγνώστες τοῦ ἱεραποστολικοῦ περιοδικοῦ «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ», τούς φίλους τῆς ἱεραποστολῆς στήν Ἑλλάδα καί στό ἐξωτερικό, πού γίνονται ἀρωγοί στόν εὐαγγελισμό τῶν ἀληθειῶν τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως μας τήν εὐφροσύνη, προάγγελο τῆς αἰωνίου εὐφροσύνης, πλησίον τοῦ ἐν Τριάδι προσκυνητοῦ Θεοῦ καί ὄλων τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Καλό Πάσχα μέ ὑγεία καί πλούσιες τίς θεϊκές εὐλογίες.

«Χριστός Ἀνέστη»

*«Χριστός Ἀνέστη» στήν Κένυα καί ὅπου
γῆς, διαδίδεται ἡ Ὁρθοδοξία.*

*Κατήχησις μικρῶν παιδιῶν στήν Μαδαγασκάρη.
«...ἀπό βρέφους τὰ ἱερά γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι
εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.» (2 Τιμοθ. 3,15)*

Ἡ Ὁρθόδοξος μαρτυρία στή Μαδαγασκάρη.

Οἱ ἄνθρωποι διψοῦν νά μάθουν τήν ἀλήθεια καί ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ τοὺς ὀδηγεῖ στήν Ὁρθοδοξία, πού εἶναι ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή.

Ὁ ἀγώνας συνεχίζεται πρὸς ὄλες τίς κατευθύνσεις. Τό βάρος πέφτει πάντα στό ἱεραποστολικό μέρος πού εἶναι καί τό κύριο ἔργο μας. Ἡ ἱεραποστολή περιλαμβάνει κατηχήσεις σέ ἀπομακρυσμένα χωριά μέσα στά δάση, ὅπου δύσκολα φθάνει ἄνθρωπος μέ τοὺς ὑποτυπώδεις δρόμους, μέσα ἀπό ποτάμια μέ τίς ἐπικίνδυνες πιρόγες νά ἀνατραποῦν καί χωρίς καμμία ἀνθρώπινη παρηγοριά. Οἱ ἄνθρωποι, μακριά ἀπό τόν γνωστό μας πολιτισμένο κόσμο, ζοῦν μέσα στήν ἡσυχία χωρίς βιότοικές μέριμνες καί προβλήματα, ἀφοῦ ἀναπαύονται μέ τὰ λιγοστά πράγματα πού ἔχουν, δοξάζοντας τόν Θεό καί ζητοῦν μόνον νά ἔχουν ἓνα Ναό δικό τους, γιά νά προσεύχωνται στόν Θεό Πατέρα. Ἐντύπωσι μοῦ κάνει, ὅταν πηγαίνομε σέ κάποιο χωριό, γιά ὅποιαδήποτε ἐργασία, μέ πόση δίψα ἔρχονται οἱ ἄνθρωποι νά ἀκούσουν

τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἀψηφοῦν κόπο καί χρόνο, ἀρκεῖ μόνον νά γεμίσουν τήν ψυχή τους μέ τὰ νάματα τοῦ Εὐαγγελίου, νά γνωρίσουν περισσότερα πράγματα τῆς παραδόσεώς μας. Ἡ ἀγάπη γιά τόν Θεό εἶναι τό κάτι ἄλλο. Κάποτε μέ ρώτησε μία κοπέλα ἂν μπορούσε νά βαπτισθῆ δεύτερη φορά. Μέσα ἀπ' αὐτήν τήν ἐρώτησι κατάλαβα τήν ἀγάπη καί τήν δίψα γιά τόν Θεό.

Συνεχίζουμε τίς μεταφράσεις λειτουργικῶν καί πνευματικῶν βιβλίων στήν τοπική γλῶσσα γιά τήν παρακολούθησι ἱερῶν ἀκολουθιῶν, ἀλλά καί τήν πνευματική τροφή στίς πεινασμένες ψυχές τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ ἐργασία αὐτή εἶναι ἀρκετά ἐπίπονη λόγω τῆς δύσκολης ὁρολογίας τῶν λέξεων. Παράλληλα προσπαθοῦμε νά τοὺς διδάξουμε καί τήν βυζαντινή μουσική τῆς Ἐκκλησίας μας μέ τήν παρουσία μοναχῶν ἀπό τό Ἅγιον Ὄρος.

Τό θεολογικό σεμινάριο λειτουργεῖ κανονικά καί ἐφέτος μέ ἀρκετοῦς φοιτητάς, ἐκ τῶν ὁποίων με-

ρικοί ἐξ αὐτῶν ἐπιθυμοῦν νά ἱερωθοῦν.

Κι ἐφέτος μέ τήν εὐλογία τοῦ Πατριάρχου μας κ.κ. Θεοδώρου τέσσερις ἀπόφοιτοι τοῦ σεμιναρίου μας χειροτονήθηκαν κληρικοί στόν πρῶτο καί δεῦτερο βαθμό τῆς ἱερωσύνης. Δοξάζουμε τόν Θεό γιά ὄλες αὐτές τίς εὐλογίες πού παρέχει ἡ Ἐκκλησία μας.

Ἀνεγείρονται Ναοί σέ διάφορα χωριά, ὅπου δέν ὑπάρχουν, καί ἐφ' ὅσον βρεθοῦν δωρητές, πρὸς ἀνακούφισιν τῶν χριστιανῶν μας καί ἐκπλήρωσιν τῶν πνευματικῶν τους καθηκόντων. Λόγω τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως οἱ δωρεές εἶναι πολύ περιορισμένες μέ ἀποτέλεσμα νά ἐκκρεμοῦν πολλά αἰτήματα χριστιανῶν μας πρὸς ἀνοικοδόμησιν Ἱερῶν Ναῶν.

Τό φιλανθρωπικό ἔργο ἔχει καί αὐτό μειωθεῖ κατά πολύ, διότι ἀπαιτοῦνται πολλά ἔξοδα. Λειτουργοῦν τά σχολεῖα καί τά ἰατρεία μέ ἐναλλακτικές λύσεις καί μέ τήν συνεισφοράν τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι μεγάλο βοήθημα ἡ εὐκαιρία πού δίδεται στά παιδιά νά φοιτοῦν δωρεάν στά σχολεῖα τῆς Ἱεραποστολῆς· καθώς ἐπίσης καί στούς ἀσθενεῖς νά ἐξετάζωνται καί νά παίρνουν τά φάρμακα δωρεάν.

Τό ὄρφανοτροφεῖο ἤδη ἄρχισε τήν λειτουργία του καί φιλοξενεῖ ἀρκετά ὄρφανά παιδάκια. Ἦταν ἓνα ὄνειρο ἀρκετῶν χρόνων πού ἐκπληρώθηκε φέτος μέ τήν εὐλογίαν τοῦ Μακαριωτάτου Πάπα καί Πατριάρχου κ.κ. Θεοδώρου, ὁ ὁποῖος τό ἐγκαινίασε πέρυσι κατά τήν ἐπίσκεψίν του στήν Μαδαγασκάρη.

Ἄλλα τά ἔργα στό Ἱεραποστολικό μας κλιμάκιο γίνονται μέ πολλή δυσκολία, ἀλλά καί μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, λόγω τῶν δύσκολων καιρῶν πού διερχόμεθα. Ἄς εὐχηθοῦμε ὁ Θεός νά παρουσιάσῃ πρόσωπα νά συνεχισθῇ τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς δόξαν δική Του καί σωτηρία τῶν ψυχῶν μας.

Ἐκ τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Κλιμακίου Μαδαγασκάρης

*Θεολογικό Σεμινάριο, ὥστε νά ἐνισχύεται
τό μορφωτικό ἐπίπεδο τῶν κληρικῶν.*

*Ἡ Σχολή Ραπτικῆς εἶναι πολύ χρήσιμη γιά
τήν ἐπαγγελματική κατάρτισι τῶν γυναικῶν.*

Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Ἰγνάτιος διανέμει βιβλία καί τετράδια στούς μικροῦς μαθητές.

Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Ἰωάννης γίνεται δεκτός μέ χαρά καί σεβασμό ἀπό τούς πιστούς στό Μαλάουϊ.

ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΣΤΟ ΜΑΛΑΟΥΙ

Μέ τήν χάρι τοῦ Θεοῦ καί τίς εὐχές τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πάπα καί Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικής κ.κ.Θεοδώρου Β΄ ὀλοκληρώθηκε ἡ πολυήμερη ποιμαντική ἱεραποστολική περιοδεία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ζάμπιας καί Μαλάουϊ κ.Ἰωάννου, στήν δεύτερη χώρα τῆς Μητροπολιτικῆς του ἐπαρχίας, τὸ Μαλάουϊ.

Κατὰ τήν διάρκεια τῆς ποιμαντικῆς αὐτῆς ἐπισκέψεως ὁ Σεβασμ. κ.Ἰωάννης ἐπισκέφθηκε καί τέλεσε τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας στοὺς Ἱεροὺς Ἐνοριακοὺς Ναοὺς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, Ἁγίου Νεκταρίου, Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμά καί Δαμιανοῦ, Ὁσίας Μαρίας Αἰγυπτίας, Ἁγίας Τριάδος καί τὰ Θυρανοίξια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου. Ἐπίσης τέλεσε διαδοχικά τὸ Μυστήριον τῆς χειροτονίας τριῶν νέων Διακόνων καί πέντε Πρεσβυτέρων γιὰ τήν κάλυψιν τῶν ἀναγκαίων ἐφημεριακῶν κενῶν.

Συγκλονιστικὲς λειτουργικὲς ἐμπειρίες γιὰ τὸ Ὁρθόδοξο ποίμνιον τῆς περιοχῆς ἦταν ἡ τέλεσι τῶν Ἐγκαινίων δύο Ἱερῶν Ἐνοριακῶν Ναῶν, τῆς Ἁγίας

Τριάδος καί Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ Μπλαντάϊρ. Ἐπίσης σπουδαία στιγμή γιὰ τὴν ἱεραποστολή στοὺς Μαλάουϊ ἦταν ἡ τέλεσι τῶν Θυρανοίξιων τῆς πρώτης Ἱερᾶς Μονῆς τῆς ἱεραποστολῆς ἐπ' ὄνοματι τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ στήν περιοχή τοῦ Μπλαντάϊρ καί ἡ τέλεσι τῆς μοναχικῆς Κουράς τοῦ ἐγκαταβιοῦντος δοκίμου μοναχοῦ πατρὸς Ἀντωνίου.

Τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ὁ Σεβασμ. κ.Ἰωάννης ἐπισκέφθηκε τὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ Μπλαντάϊρ, ὅπου πραγματοποιήθηκε γιὰ πρώτη φορὰ ἡ «Ἐορτὴ τοῦ Χριστόψωμου», στήν ὁποία πῆραν μέρος ἑκατοντάδες παιδιὰ τῶν Κατηχητικῶν τῆς Μητροπόλεως μαζί μέ τίς χορωδίες τῶν Ἱερῶν Ναῶν, οἱ ὁποῖες ἔψαλαν Χριστουγεννιάτικους ὕμνους στήν τοπικὴ διάλεκτο «Τσισέουα», ἐνῶ στο τέλος τῆς ἐορτῆς μοίρασε τὸ Χριστόψωμο σὲ πάνω ἀπὸ τετρακόσια παιδιὰ καί πλῆθος πιστῶν ποὺ παρευρέθηκαν.

Ἀνήμερα τὰ Χριστούγεννα ὁ κ.Ἰωάννης τέλεσε τὴν Πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Κοινοτικὸ

Λόγοι έποικοδομητικοί από τόν Σεβασμιώτατο, μετά τήν τέλεσι άγιασμού σέ σχολείο.

Ίερό Ναό Άγίου Νεκταρίου Μπλαντάιρ με τήν παρουσία σύσσωμης τής Έλληνικής Παροικίας.

Στήν όμιλία του μετέφερε τīs έόρτιες εύχες του Άλεξανδρινου Προκαθημένου κ.κ.Θεοδώρου πρός τήν Έλληνική Παροικία και εύχαρίστησε τόν Αϊδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερο π.Έρμόλαο Ίατρού, Αρχιερατικό Έπίτροπο Μαλάουϊ, για τόν σπουδαίο έργο που έπιτελείται στην Αρχιερατική Ιεραποστολική περιφέρεια του Μαλάουϊ. Μετά τήν Θεία Λειτουργία πραγματοποιήθηκε Χριστουγενιάτικη έκδήλωση από τὰ παιδιά τής Νεανικής Συντροφιάς τής Έλληνικής Κοινότητας.

Τις έπόμενες ήμέρες με τή συνοδεία Κληρικών τής περιοχής έπισκέφθηκε άπομακρυσμένες περιοχές, όπου υπάρχουν Ιεραποστολικοί πυρήνες και Ένοριακές Κοινότητες, έπόπτευσε τόν έπιτελούμενο έργο τής Ιεραποστολής τής Ίερας Μητροπόλεως, όπως τούς άνεγειρόμενους Ναούς, τήν διάνοιξι πηγαδιών για τήν ύδρευσι με νερό πολλών χωριών, τὰ συσσίτια τής Ιεραποστολής, τὰ Δημοτικά και τὰ Γυμνάσια τών Ένοριών καθώς και τīs κλινικές και τὰ Ιατρικά κέντρα που διατηρεί ή Τοπική Έκκλησία.

Ίη σπορά του Εύαγγελικού λόγου στην Ίερά Μητρόπολι Ζάμπιας και Μαλάουϊ συνεχίζεται με τήν δύναμι του Θεού. Προσευχή όλων μας είναι να αναδείξη ο Κύριος εργάτες στον άμπελώνα Του, οι οποίοι θα διακατέχονται από όρθόδοξο φρόνημα και Ιεραποστολικό ζήλο για τήν σπορά του Εύαγγελίου στην Ζάμπια και στο Μαλάουϊ και θα προσφέρουν με όποιονδήποτε τρόπο στην Έκκλησία του Χριστού και στον πάσχοντα άνθρωπο στην έσχατη αυτή τής Αφρικανικής γής.

«Όσοι πιστοί» προσέλθετε!

Μπροστά σέ ένα από τὰ πολλά πηγάδι, που τροφοδοτούν καθαρό νερό, δείγμα αγάπης τής Ιεραποστολής για τούς κατοίκους τής γύρω περιοχής.

Έπίβλεψις θεμελιώσεως Ίερού Ναού.

Τό θαῦμα τῆς ΘΕΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

Μετάγγισι αἵματος καί Αἵματος.

Η μικρή Bimine, μερικῶν μηνῶν, δέν πρόλαβε νά χαμογελάσει στους γονεῖς της καί στους παππούδες της· τό γελάκι της ἔσβησε καί μαράθηκε. Ἔσβησε καί μαράθηκε καί ὄλων ἡ χαρά... Διαπιστώθηκε πρόβλημα στό αἷμα τοῦ παιδιοῦ. Πρέπει νά μπῆ στό νοσοκομεῖο ἐπείγοντως γιά μετάγγισι αἵματος. Ἄνοιξε τά μάτια της, ἀλλά... γιά λίγο· πάλι νοσοκομεῖο, πάλι μετάγγισι. Τέσσερις φορές στους λίγους μήνες τῆς ζωῆς της γνώρισε τά τρυπήματα στό μικρό χεράκι της.

Τό Σάββατο ὅμως προγραμματίστηκε στήν Ἱεραποστολή βάρπτισι νηπίων καί ἡ Bimine ἦταν στή λίστα τῶν πρὸς τό φῶτισμα.

Ἀπό τό κρεββάτι τοῦ νοσοκομεῖου, στήν κολυμβήθρα του Βαπτίσματος! Καί τό ὄνομα αὐτῆς Χριστίνα! Νά ζήσει! Στά χέρια τοῦ Θεοῦ!

Σ' ἓνα μήνα πάλι στό νοσοκομεῖο. Χρειάζεται αἷμα... Κινητοποιοῦνται οἱ πονεμένοι γονεῖς νά βροῦν πάλι αἷμα...

Ὁ παππούς καί ἡ γιαγιά κοντά στό παιδί. Προσεύχονται μυστικά. Ὅλη ἡ οἰκογένεια εἶναι ὀρθόδοξος. Ἡ πιστή γιαγιά σηκώνεται καί φωνάζει στό σύζυγό της: Νά φέρουμε τόν ἱερέα, μή φύγει τό παιδί χωρὶς Θεία Κοινωνία... Τρέξε στήν Ἱεραποστολή... νά κοινωνήσῃ τό παιδί... τρέξε!

.....
Σέ λίγο ὁ π. Παῦλος, συνοδευόμενος ἀπό τόν παππού, περνοῦσε σιωπηλά κι εὐλαβικά τήν πόρτα τοῦ θαλάμου κρατώντας τόν Ζωοδότη! «Μεταλαμβάνει ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Χριστίνα Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ...» Ἡ Ζωή μπήκε στήν ψυχὴ καί στό

σῶμα τῆς μικρῆς Χριστίνας! Ἐλαμψε τό χλωμό προσωπάκι! Ὁ ἥλιος ἔστειλε ἀπὸ τό παράθυρο τίς τελευταῖες ἀκτίνες του, ἐνῶ ὁ λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου ἀποχωροῦσε ἀφήνοντας πίσω του ἐλπίδες...

Ἡ μικρὴ Χριστίνα κοιμήθηκε ἤρεμα ὡς τό πρῶτ! Ξημερώματα ἦρθε ἡ νοσηλεύτρια νά πάρῃ αἷμα γιά τήν ἐξέτασι πού ἔγραψε πάλι ὁ γιατρός προκειμένου νά γίνῃ πάλι μετάγγισι. Κατά τίς 10 π.μ. ἐπίσκεψι γιατρῶν. Εἶναι τρεῖς. Βλέπουν τό παιδί, βλέπουν τίς ἐξετάσεις... καί κοιτάζονται μεταξύ τους.

-Μήπως κάνουμε λάθος; Bimine Χριστίνα;
- Μάλιστα, γιατρέ...

- Δώσατε κάτι τῆ νύχτα στό παιδί;; Ἄλλο φάρμακο;; Ποιός; τί; τί πήρε τό παιδί; τί ἔγινε;... Εἶναι καλά ἡ Χριστίνα, δέν χρειάζεται μετάγγισι!!

- Naί, εἶπε ἡ γιαγιά μέ δάκρυα, ἔγινε Μετάγγισι Αἵματος! Χθές κοινωνήσῃ ἡ Χριστίνα, πήρε τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας!

Οἱ γονεῖς εὐχαριστοῦν τόν Θεόν πλημμυρισμένοι ἀπὸ εὐγνωμοσύνη.

Συγκινήθηκαν οἱ γιατροί: Ἐσεῖς οἱ ὀρθόδοξοι ἔχετε τό πανίσχυρο ΦΑΡΜΑΚΟ!

Ἡ Χριστίνα πήρε ἐξιτήριο ἀπὸ τό νοσοκομεῖο. Παίζει τώρα ὀλόχαρη καί γεμάτη ζωντάνια.

Μας τά ἔλεγε ὁ παππούς καί τά μάτια του ἔλαμπαν ἀπὸ χαρά γιά τό θαῦμα τῆς ΘΕΙΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

Ἱεραποστολή Kananga

Τά παιδιά ἀποτελοῦν τήν ἐλπίδα τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου. Τά πάντα γιά τά παιδιά.

Ὁ μικρός Εὐάγγελος ἀπὸ τὴν Κανάνγκα.

Ἦρθε στὴν Ἱεραποστολή μιὰ μαννούλα μὲ τὰ τέσσερα παιδάκια τῆς. Τὴν προσοχή μας τράβηξε ὁ μικρός Εὐάγγελος.

Εἶναι 5 χρόνων καὶ μοιάζει γιὰ 2. Τὸν κρατᾶει ἡ πονεμένη μαννούλα, ἔχει τὸ ἄλλο παιδί στὴν πλάτη καὶ τ' ἄλλα δύο γύρω τῆς. Πόσα λέει τὸ πονεμένο βλέμμα τῆς μάννας! Πρόσφατα, πρὸ 10 ἡμερῶν, ἔχασε τὸ τελευταῖο παιδάκι τῆς 8 μηνῶν. Τὰ δάκρυα δὲν στέγνωσαν ἀκόμα. Παναγία μου, Ἐσὺ παρηγόρησέ τὴν ν' ἀντέξει τὸ βάρος τῆς φτώχειας, τῆς ἀρρώστιας, τοῦ πένθους. Ὅπλισέ τὴν μὲ ὑπομονή. Ἐσὺ γνωρίζεις τί θὰ πῆ πόνος...

Τὸν πῆρα γιὰ λίγο στὴν ἀγκαλιά μου, ἓνα πουπουλάκι! Δυὸ ποδαράκια καλαμάκια, δὲν περπατᾶει τὸ ἀγγελούδι, οὔτε μιλάει. Μόνο τὰ ματάκια μιᾶνε γιὰ τὴν ἀρρώστια καὶ τὴν πείνα πού τὸ καθῆλωσαν.

Ἄχ, καὶ νὰ ἴβλεπαν τὸν Εὐάγγελο τὰ παιδάκια τῆς πατρίδας μας, τὰ γλυκὰ πονετικά ἑλληνόπουλα μὲ τὴν εὐαίσθητη τρυφερὴ καρδούλα!... Ὅλα κάτι θὰ ἔκαναν, γιὰ νὰ ἀνακουφίσουν τὸν Εὐάγγελο, νὰ τὸν ἀγκαλιάσουν, νὰ τοῦ δώσουν φαγάκι καὶ ρουχαλάκια κι ἓνα χαμόγελο ἀγάπης. Στὸ πρόσωπο τοῦ Εὐάγγελου εἶναι ὁ μικρός Χριστός!

Ἄχ καὶ νὰ ἴβλεπαν οἱ Ἑλληνίδες μαννοῦλες τὴν πονεμένη ὑπομονετικὴ μαννούλα τοῦ Εὐάγγελου θὰ γίνονταν φύλακες ἄγγελοι τῆς, τὸ ξέρουμε, θὰ τῆς σκούπιζαν τὸ δάκρυ, θὰ σήκωναν μαζί τῆς τὸ «φορτίο», θὰ τὴ στήριζαν μὲ κάθε τρόπο.

Ἡ Ἱεραποστολή τὴν ἐφοδιάζει μὲ τὰ ἀπαραίτητα καὶ τὴ στέλνει στὸ νοσοκομεῖο.

Θὰ ἤθελα νὰ σᾶς περιγράψω αὐτὸ πού ἔζησα

γράφοντάς το μὲ δάκρυα, γιὰ νὰ χαραχθῆ στὴν καρδιά σας.

Εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ πολλά περιστατικά πού ἀντιμετωπίζει καθημερινὰ ἡ Ἱεραποστολή μας. Ἡ βοήθεια τῶν φίλων τῆς μὲ τὴν ἑλληνικὴ χριστιανικὴ καρδιά εἶναι μεγάλη ἀνακούφιση!

Μὴ ξεχνᾶτε τὸν Εὐάγγελο –τὸν κάθε Εὐάγγελο– θέλει νὰ ζήσει!

Μὴ ξεχνᾶτε τὴν πονεμένη μαννούλα-τὴν κάθε πονεμένη μαννούλα. Ἡ ἀγάπη σας θὰ φθάσῃ κατ' εὐθείαν στὸν Χριστό καὶ τὴν Παναγία καὶ ἀπὸ κεῖ θὰ πάρετε χάρι καὶ εὐλογία.

A.N. Kananga

Ἐξω ἀπὸ τὸ ἱατρεῖο τῆς Ἱεραποστολῆς στὴν Κανάνγκα μικροὶ καὶ μεγάλοι ἀναμένουν ὑπομονετικά τὴν φροντίδα τῶν ἀφιερωμένων ἀδελφῶν νοσοκόμων.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΜΑ ΣΤΟ ΝΑΪΔΡΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

Με την εύχή και εύλογία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Χρυσόστομου και την πρόεπουσα εκκλησιαστική τάξι τελέσθηκε, ὅπως κάθε χρόνο, ἡ ἑορτή τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης στο κατανυκτικό Ναΐδριο τοῦ Συλλόγου Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποίου ἔχει ἀφιερωθεῖ ἡ δευτέρη Ἁγία Τράπεζα τοῦ παρεκκλησίου.

Τὸ Σάββατο 11-3-2017 τὴν ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τὴν Ἀρτοκλασία ἐτέλεσε ὁ γνωστός καὶ δραστήριος Ἀρχιμ π. Θεοδόσιος Τσιτσιβὸς ποῦ ἐπέστρεψε γιὰ λίγες ἡμέρες στὴν πόλι μας ἀπὸ τὴν Κινσάσα τοῦ Κονγκό, ὅπου ἀπὸ πέρυσι ἐργάζεται ἱεραποστολικά πλησίον τοῦ Μητροπολίτου κ. Νικηφόρου καὶ ἐνισχύει τὶς ἐπιτελούμενες

ἐκεῖ προσπάθειες διαδόσεως τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἔλαβε μέρος καὶ ὁ π. Νικόλαος Μεσσαλᾶς ποῦ ὑπηρετεῖ στὸν Πανεπιστημιακὸ Ἱ.Ναὸ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Ρίου.

Ὁ π. Θεοδόσιος μίλησε ἐπικαίρως. Ἀναφέρθηκε στὸν ὀσιακὸ βίο τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ ξεκινώντας ἀπὸ τὴν παιδική του ἡλικία καὶ τὴν εὐλογημένη χριστιανικὴ οἰκογένεια, στὴν ὁποία ἀνετράφη τονίζοντας τὸ παράδειγμα τοῦ πατέρα του Κωνσταντίνου, ὁ ὁποῖος ἦταν Συγκλητικός.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος μεγάλωσε στὴν αὐτοκρατορικὴ αὐλή, ἔλαβε ὑψηλὴ μόρφωση, μὰ δὲν ἐπηρέαστηκε ἀπὸ τίτλους καὶ ἀξιώματα. Μελετοῦσε πολὺ τὴν Ἁγία Γραφή καὶ τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, γεγονός ποῦ τὸν βοήθησε στοὺς θεολογικοὺς ἀγῶνες του γιὰ τὴν Ὁρθόδοξο Πίστι.

Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ἐπεσήμανε πὼς οἱ Ὁρθόδοξοι Ἀφρικανοὶ μελετοῦν πολὺ τὴν Ἁγία Γραφή, πρᾶγμα ποῦ λείπει ἀπὸ τοὺς συγχρόνους Ἕλληνες.

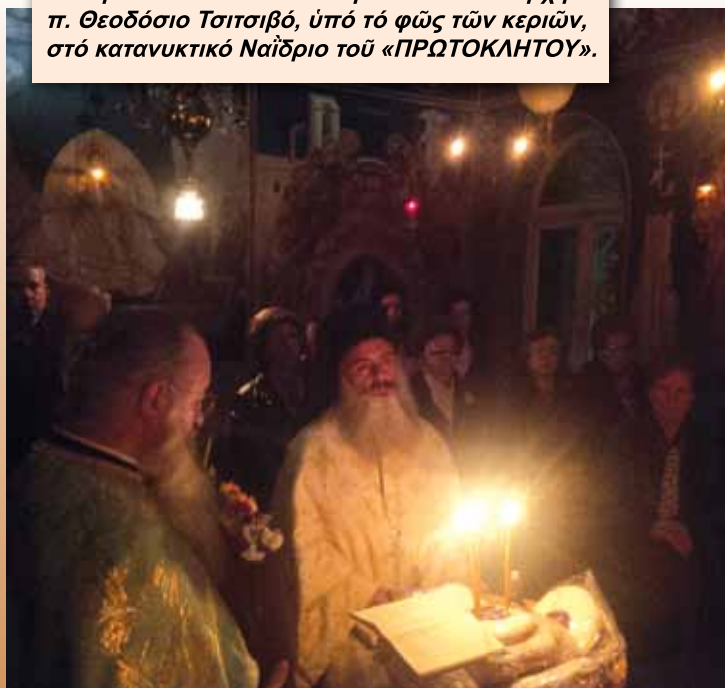
Ἀποσύρθηκε στὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ ἀφιερῶθηκε σὲ ἀσκητικοὺς ἀγῶνες καὶ σὲ διάφορες μελέτες.

Ὅταν ἐμφανίσθηκε ὁ Βαρλαάμ καὶ διέδιδε τὶς αἰρετικές δοξασίες του, οἱ πατέρες τοῦ ζήτησαν νὰ ἀπαντήσῃ σ' αὐτές.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος, ὀπλισμένος μὲ μεγάλη πολυμάθεια καὶ ἰσχυρὴ κριτικὴ, διέκρινε μεταξὺ τῆς θείας οὐσίας, ἡ ὁποία εἶναι ἀμέθεκτος, καὶ τῆς θείας ἐνεργείας, ἡ ὁποία εἶναι μεθεκτὴ ἀπὸ τοὺς πιστοὺς. Καὶ αὐτὸ τὸ στήριξε σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τῶν Πατέρων καὶ ἡ Ἐκκλησία ἐπικύρωσε τὴν ἐρμηνεία του μὲ τέσσερις Συνόδους.

Τὴν ἐπομένη ἡμέρα Κυριακὴ 12 Μαρτίου τὴν Θεία Λειτουργία τέλεσε ὁ ἱεροκῆρυκας τῆς Ἱεραῶς

Ἡ Ἀρτοκλασία στὸν Ἑσπερινὸ ἀπὸ τὸν Ἀρχιμ. π. Θεοδόσιο Τσιτσιβὸ, ὑπὸ τὸ φῶς τῶν κεριῶν, στὸ κατανυκτικὸ Ναΐδριο τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ».

Ἡ τέλεσις τῆς Θείας Λειτουργίας ἀπό τόν Ἀρχιμ π. Χριστοφόρο Μυτιλήνη.

Μητροπόλεως Πατρῶν Ἀρχιμ. π. Χριστοφόρος Μυτιλήνης καί ἐκήρυξε τόν Θεῖο Λόγο.

Ἐστίασε στό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα τῆς Κυριακῆς καί τόνισε τήν ἀσύγκριτη ὑπεροχή τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ σέ σχέσι μέ τούς ἀγγέλους πού εἶναι κτίσματα. Ἐπίσης πῶς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι αἰώνιος καί ἀμετάβλητος, ἐνῶ ὅλα τὰ ἐγκόσμια δημιουργήματα μεταβάλλονται καί βαδίζουν ὀλοταχῶς πρὸς τὸ τέλος τους. *«αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις»* (Ἐβρ. 1,11). Ὅλος κόσμος θὰ παλιώσῃ καί Σὺ Κύριε θὰ τὸν ἀλλάξῃς. Θὰ τὸν κάνῃς καινούργιο. Ὅλο τό σύμπαν βαδίζει πρὸς τὸ τέλος του, πρὸς τὴ συντέλεια. Ὅμως ἀπὸ τὴν συντέλεια αὐτὴ θὰ ἀκολουθήσῃ ἡ ἀνακαινίσι τοῦ κόσμου. Κατὰ τὸ λόγο τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου *«καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν καινὴν»* (Β΄ Πέτρ. 3,13) περιμένουμε οἱ πιστοί...

Στὴ συνέχεια ἀναφέρθηκε στὸν ἐορταζόμενο Ἅγιο Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ τονίζοντας τὸ πῶς ἀγάπησε καί ὑπηρετήσε τὸν Χριστό, ὁ ὁποῖος ὡς ὁ φυσικὸς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι αἰώνιος καί ἀμετάβλητος.

Ἐκανε ἀναφορά στὶς ἄκτιστες ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ καί περὶ τοῦ ἀκτίστου φωτός, ἀναφέροντας ὡς παραδειγμα τὸ ἄκτιστο θαβύριο φῶς στὴν Μεταμόρ-

φωσι τοῦ Κυρίου...

Στὸ τέλος τόνισε τὴν ἀνάγκη νὰ μὴν ἀμελήσουμε τὸ μεγάλο καί σπουδαῖο ἔργο τῆς σωτηρίας μας. *«πῶς ἡμεῖς ἐκφρευζόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας;»* (Ἐβρ. 2,3)

Τὰ μέλη καί οἱ συνεργάτες τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου, πού εἶχαν κατακλύσει τοὺς χώρους τοῦ Ναοῦ τόσο στὸν Ἑσπερινὸ ὅσο καί στὴν Θεία Λειτουργία, συνέψαλαν σὲ ἀρκετοὺς ὕμνους μέ τὸ χορὸ τῶν ἱεροψαλτῶν καί μετεῖχαν τοῦ ἱ.Μυστηρίου τῆς Θείας Κοινωνίας.

Ἡ ὅλη ἀτμόσφαιρα ἦταν μυσταγωγικὴ καί ὑποβοηθοῦσε στὴν πνευματικὴ ἀνάτασι τῶν πιστῶν.

Ἀκολουθῶς στὴν αἴθουσα τοῦ Συλλόγου προσφέρθηκε ὁ καθιερωμένος καφῆς καί ὁ πανεπιστημιακὸς διδάσκαλος, καθηγητὴς κ. Χρῆστος Τερέζης, μίλησε γιὰ τὴν ζωὴ καί τοὺς ἀγῶνες κατὰ τῶν αἰρέσεων τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καί ἀνέλυσε τὸ μεγάλο συγγραφικὸ καί θεολογικὸ του ἔργο πού ἀποτελεῖ θησαύρισμα γιὰ τὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία.

Οἱ παριστάμενοι καταχειροκρότησαν τὸν ὁμιλητὴ καί ὅλοι ἐδοξολόγησαν τὸν Ἐνα ἐν Τριάδι Ἀληθινὸ Θεὸ γιὰ τὶς πνευματικὲς εὐκαιρίες πού χάρισε.

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικήs κ.κ. Θεόδωρος ἀπευθύνει μέ ἀγάπη καί στοργή στούs μαθητές, λόγους πατρικύs, κατὰ τήν ἐπίσκεψί του στήν Κανάνγκα.

Ἀγῶνες καί προσδοκίες

Τό ἔργο τῆs διαδόσεως τῆs Ὁρθοδόξου Πίστεως στά Ἔθνη ἔχει ἀπλωθεῖ σημαντικά τίς τελευταῖες δεκαετίες.

Οἱ πρωτοπόροι σύγχρονοι Ἱεραπόστολοι, ἀλλά καί ὅσοι ἄλλοι νεώτεροι ἀκολούθησαν μετά ἀπό αὐτούs, ἀντιμετώπισαν δυσκολίες, κινδύνους, στερήσεις, κακουχίες. Ὅμως δέν ἐκάμφθησαν. Ἡ ἀγάπη τους γιά τό Χριστό, ὁ ἔνθεος ζήλος τους καί ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ, τούs ὅπλισε μέ ἀκατάβλητες δυνάμεις, μέ ἀποτέλεσμα τῶν κόπων καί θυσιῶν τους τήν ἄνθισι πού παρουσιάζεται σήμερα σέ κάθε γωνιά τῆs γῆs.

Πραγματοποιήθηκαν κατηχήσεις, βαπτίσεις καί ἐπελέγησαν ἰθαγενεῖς συνεργάτες, πού ἀνεδείχθησαν σέ ἱερατικά ἀξιώματα.

Ἀνηγέρθησαν Ἱεροί Ναοί τοῦ Ὑψίστου, οἰκοδομήθηκαν πνευματικά κέντρα, Σχολεῖα ὄλων τῶν βαθμίδων, ἐπαγγελματικές σχολές, ἀκόμη καί Πανεπιστήμιο! Κατασκευάσθηκαν καί λειτουργοῦν ἰατρεῖα, κλινικές, ὀρφανοτροφεῖα, πτωχοκομεῖα. Ἔγιναν διανοίξεις πηγαδιῶν γιά τήν προμήθεια καθαροῦ πόσιμου νεροῦ, ὥστε νά μειωθοῦν οἱ μολυσματικές ἀσθένειες, πού μαστίζουν τούs ἰθαγενεῖs. Ὁργανώθηκαν συσσίτια γιά ἀπόρους καί μαθητές σχολειῶν, ἀναπτύχθηκαν καλλιέργειες καί φάρμες

καί τόσα ἄλλα ἔργα πού βοηθοῦν τό ἐπιτελούμενο ἱεραποστολικό ἔργο καί ἀνακουφίζουν τούs νεοφωτίστους, πού πολλοί ἀπό αὐτούs ζοῦν στήν φτώχεια καί τήν ἐξαθλίωσι.

Οἱ Ἱεραπόστολοι προσπάθησαν νά ἐξασφαλίσουν ἐπιτόπιους πόρους πρὸς ὑποστήριξι τοῦ ἐκτεταμένου ἔργου πού συνεχῶs εἶχε περισσότερες ἀπαιτήσεις. Ἄλλοι κατάφεραν περισσότερα καί ἄλλοι λιγότερα, μά ὅλοι τους, παρά τίς προσπάθειές τους, ἀδυνατοῦν νά καλύψουν τίς συνεχῶs αὐξανόμενες δαπάνες, λόγω τῆs ἐπεκτάσεως τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου μέ γοργοῦs ρυθμοῦs.

Ἀποτέλεσμα: Ἀπό παντοῦ νά καταφθάνουν ἐκκλήσεις καί παρακλήσεις γιά οικονομική βοήθεια.

Κινδυνεύουν, μάς λένε, νά ἀναστείλουν την λειτουργία τους σχολεῖα, ἰατρεῖα, νά σταματήσουν φιλανθρωπικές δραστηριότητες καί νά μειωθοῦν τά ταξίδια στίς ἐνδοχώρες πρὸς ἐνίσχυσι τῶν νεοφωτίστων ἀδελφῶν.

Γινόμεθα δέκτες αἰτημάτων μέ πόνο ψυχῆs, γιατί δέν μπορούμε νά ἀναπακριθοῦμε, ὅπως θά θέλαμε. Κάνουμε ὅ,τι μπορούμε, ἀλλά δέν εἶναι εὔκολο νά ἐπαρκέσουμε καί νά καλύψουμε ὅλες τίς συνεχῶs αὐξανόμενες ἀνάγκες.

Ἡ οικονομική κρίσις πού μαστίζει τήν χώρα μας ἔχει περιορίσει τίς δωρεές τῶν φίλων τῆς Ἱεραποστολῆς. Ἄνθρωποι πού ἔδιναν 50 ἢ 100 εὐρώ ἔρχονται στά γραφεῖα τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ», γιά νά καταθέσουν 10 ἢ 20 εὐρώ, σχεδόν ἀπολογούμενοι, μέ θλίψι ζωγραφισμένη στά πρόσωπά τους, γιατί τώρα δέν μποροῦν νά διαθέσουν περισσότερα, ἀφοῦ οἱ ὑποχρεώσεις τούς πνίγουν.

Ὅλοι μας ἀντιμετωπίζουμε αὐτή τήν κατάσταση καί εἶναι ἀπόλυτα κατανοητό ὅτι προέχει ἡ στήριξις τῶν γύρω μας.

Ὡστόσο «ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι κάκεῖνα μὴ ἀφιέναι.» (Ματθ. 23,23)

Ἀπευθυνόμεθα στοὺς φίλους καί συνεργάτες τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου πού ὡς συγκυρηναῖοι τό στηρίζουν τόσα χρόνια καί λέμε ὅτι δέν πρέπει νά λυγίσουμε. Μπόρα εἶναι, θά περάσῃ. Ἄς ἐντείνουμε τίς προσευχές μας, ἄς στηρίξουμε τίς ἐλπίδες μας στόν Ἅγιο καί Παντοδύναμο Κύριό μας καί δέν θά ἀπογοητευθοῦμε, ὅπως συμβαίνει ὅταν στηριζώμαστε στοὺς φαινομενικά ἰσχυροὺς τῆς γῆς. **«μὴ πεποιθᾶτε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.» (Ψαλμός 145, 3)**

Ἄς συνεχίσουμε τή βοήθεια καί συμπαράστασις μας στό μέτρο τοῦ δυνατοῦ. Καί τά λίγα εἶναι ἀπαραίτητα. Ἄν αὐξηθοῦν αὐτοί πού θά δίνουν ἐλάχιστα, θά καλυφθῇ τό ἔλλειμμα πού παρουσιάζεται ἀπό τήν μείωσι τῶν δωρεῶν.

Ἄς κάνουμε προσπάθεια στό περιβάλλον μας, ὅπου κρίνουμε, ὅτι μποροῦν νά ἀναπακριθοῦν.

Τό ἔργο τοῦ Θεοῦ, ἡ διάδοσις τοῦ Θεοῦ Λόγου, ἡ ἐπικράτησις τῆς ἀγάπης καί τῆς εἰρήνης εἶναι ὁ μόνος τρόπος, γιά νά ἀλλάξῃ ὁ κόσμος.

Ἄς μὴ λιγοψυχήσουμε καί ἄς παραμείνουμε σημαιοφόροι τῆς ἐπαγγελίας τῶν ἀγαθῶν τοῦ Θεοῦ γιά τήν σωτηρία τοῦ κόσμου.

Νικ. Σίμος

Στήν αὐλή τῆς Ἱεραποστολῆς.

Στοὺς μαθητές τῶν Σχολείων «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ» προσφέρεται πρωινό πού εἶναι ἀπαραίτητο, γιά νά κρατηθοῦν ὑγιεῖς.

Βαπτίζεται ο δούλος του Θεού...

Είναι τό βάπτισμα «θάνατος άμαρτίας, παλιγγενεσία ψυχής, ένδυμα φωτεινόν, σφραγίς άνεπιχείρητος, όχημα προς ούρανόν, βασιλείας πρόξενον, υιοθεσίας χάρισμα.» (Μεγάλου Βασιλείου, Προτρεπτική, 5, ΕΠΕ 6, 262)

Τά παιδιά χαιρετούν καί στά πρόσωπά τους λάμπουν τά καθαρά βλέμματα. Αισθάνονται εύγνωμοσύνη γιά τά άγαθά πού δέχονται καί άπευθύνουν εύχές καί προσευχές προς όλους τούς φίλους τής Ίεραποστολής.

